

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 259/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 648/2004, pokud jde o používání fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele ⁽¹⁾ 16
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 261/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků 38

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65 ze dne 11.3.2011) 49

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 258/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s rozhodnutím Rady 2001/748/ES ze dne 16. října 2001 o podpisu jménem Evropského společenství Protokolu o nedovolené výrobě a distribuci střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva, připojeného k Úmluvě Organizace spojených národů o boji proti mezinárodnímu organizovanému zločinu ⁽²⁾, Komise uvedený protokol (dále jen „protokol OSN o střelných zbraních“) podepsala jménem Společenství dne 16. ledna 2002.
- (2) Protokol OSN o střelných zbraních, jehož cílem je podpořit, usnadnit a posílit spolupráci mezi stranami při prevenci, potírání a vymýcení nedovolené výroby střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, vstoupil v platnost dne 3. července 2005.

- (3) Za účelem snazšího sledování střelných zbraní a účinného potírání nedovoleného obchodování se střelnými zbraněmi, jejich součástmi a hlavními částmi a střelivem je nezbytné, aby se zlepšila výměna informací mezi členskými státy, a to zejména lepším využitím stávajících komunikačních kanálů.

- (4) Osobní údaje musí být zpracovávány v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁴⁾.

- (5) Ve sdělení ze dne 18. července 2005 o opatřeních k zajištění větší bezpečnosti výbušnin, rozbusek, materiálů k výrobě bomb a střelných zbraní ⁽⁵⁾ Komise oznámila svůj záměr provést článek 10 protokolu OSN o střelných zbraních v rámci opatření, která je nutno přijmout, aby Unie mohla uvedený protokol uzavřít.

- (6) Protokol OSN o střelných zbraních vyžaduje, aby strany zavedly nebo zlepšily správní postupy nebo systémy, a mohly tak provádět účinnou kontrolu výroby, označování, dovozu a vývozu střelných zbraní.

⁽³⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Sdělení rovněž oznámilo technické změny směrnice 91/477/EHS, které mají za cíl začlenění příslušných ustanovení vyžadovaných na základě Protokolu OSN, pokud jde o transfery zbraní uvnitř Společenství, na něž se vztahuje směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008 (Úř. věst. L 179, 8.7.2008, s. 5).

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. října 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. března 2012.

⁽²⁾ Úř. věst. L 280, 24.10.2001, s. 5.

- (7) Dodržení protokolu OSN o střelných zbraních rovněž vyžaduje, aby nedovolená výroba střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí a střeliva či obchodování s nimi byly kvalifikovány jako trestný čin a aby byla přijata opatření, která umožní konfiskaci takto vyrobeného nebo prodáváného zboží.
- (8) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na střelné zbraně, jejich součásti a hlavní části nebo střelivo výhradně určené pro vojenské účely. Opatření ke splnění požadavků článku 10 protokolu OSN o střelných zbraních by měla být přizpůsobena, aby bylo možné stanovit zjednodušené postupy pro střelné zbraně pro civilní použití. Mělo by být tedy zajištěno určité usnadnění, pokud jde o povolení k vícenásobným přepravám, tranzitní opatření a dočasný vývoz pro zákonné účely.
- (9) Tímto nařízením není dotčeno uplatňování článku 346 Smlouvy o fungování Evropské unie, který odkazuje na podstatné zájmy bezpečnosti členských států, a toto nařízení ani nemá vliv na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES ze dne 6. května 2009 o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství⁽¹⁾ ani na směrnici Rady 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní⁽²⁾. Protokol OSN o střelných zbraních, a tudíž ani toto nařízení, se kromě toho nevztahují na mezistátní transakce nebo na státní převody v případech, kdy by bylo použitím protokolu dotčeno právo smluvního státu přijmout opatření v zájmu národní bezpečnosti v souladu s Chartou Organizace spojených národů.
- (10) Směrnice 91/477/EHS upravuje převod střelných zbraní pro civilní použití na území Unie, zatímco toto nařízení se zaměřuje na opatření ohledně vývozu z celního území Unie do třetích zemí nebo přes jejich území.
- (11) Střelné zbraně, jejich součásti, hlavní části a střelivo podléhají při dovozu z třetích zemí právu Unie, a zejména požadavkům směrnice 91/477/EHS.
- (12) Měla by být zajištěna konzistence ohledně ustanovení o vedení záznamů platných podle práva Unie.
- (13) Za účelem zajištění řádného uplatňování tohoto nařízení by členské státy měly přijmout opatření, kterými by příslušným orgánům poskytly příslušné pravomoci.
- (14) Za účelem vedení seznamu střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva, pro které je podle tohoto nařízení vyžadováno povolení, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o udržování souladu přílohy I tohoto nařízení s přílohou I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽³⁾ a s přílohou I směrnice Rady 91/477/EHS. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (15) Unie přijala soubor celních předpisů obsažených v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁴⁾, a v prováděcích ustanoveních k němu stanovených v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93⁽⁵⁾. V úvahu je třeba vzít také nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (modernizovaný celní kodex)⁽⁶⁾, jehož ustanovení jsou podle článku 188 uvedeného nařízení použitelná v různých fázích. Žádným ustanovením tohoto nařízení nejsou omezeny pravomoci přiznané podle celního kodexu Společenství a jeho prováděcích ustanovení.
- (16) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (17) Tímto nařízením není dotčen režim Unie pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití zavedený nařízením Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009⁽⁷⁾.
- (18) Toto nařízení je v souladu s ostatními příslušnými ustanoveními o střelných zbraních, jejich součástech, hlavních částech a střelivu pro vojenské použití, o bezpečnostních strategiích, nedovoleném obchodování s ručními palnými a lehkými zbraněmi a o vývozu vojenské technologie, včetně společného postoje Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu⁽⁸⁾.

(1) Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 1.

(2) Úř. věst. L 256, 13.9.1991, s. 51.

(3) Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

(4) Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

(5) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

(6) Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

(7) Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1.

(8) Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

- (19) Komise a členské státy by se měly navzájem informovat o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení a o jiných důležitých informacích, které jsou v souvislosti s tímto nařízením dostupné.
- (20) Toto nařízení nebrání členským státům v uplatňování jejich ústavních předpisů týkajících se přístupu veřejnosti k úředním dokumentům, a to při zohlednění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Toto nařízení stanoví pravidla upravující vývozní povolení a opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva pro účely provedení článku 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (dále jen „protokol OSN o střelných zbraních“).

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „střelnou zbraní“ jakákoli ruční zbraň s hlavní, která vystřeluje nebo je konstruována či může být upravena tak, aby vystřelovala jednotnou, hromadnou nebo plynovou střelu (obecně projektil) působením okamžitého uvolnění chemické energie, jak je uvedeno v příloze I.

Má se za to, že zbraň lze uschopnit ke střelbě projektilem působením okamžitého uvolnění chemické energie, jestliže:

- má vzhled střelné zbraně a
- v důsledku své konstrukce nebo materiálu, z něhož je vyrobena, může být uschopněna ke střelbě;

- 2) „součástmi“ jakákoli součást nebo náhradní součást, jak je uvedeno v příloze I, zvláště zkonstruovaná pro střelnou zbraň a nezbytná pro její funkci včetně hlavně, rámu, pouzdra závěru, závěru nebo nábojového válce revolveru, závorníku, nosiče závorníku a jakéhokoli zařízení zkonstruovaného nebo upraveného k utlumení hluku výstřelu;

- 3) „hlavními částmi“ mechanismus závěru, nábojová komora a hlaveň střelné zbraně, které se, jako oddělené předměty,

zahrnují do kategorie těch střelných zbraní, kterých jsou nebo mají být součástí;

- 4) „střelivem“ kompletní náboj nebo jeho komponenty, jako jsou nábojnice, zápalky, výmetné náplně nebo projektily, které se používají ve střelných zbraních, jak je uvedeno v příloze I, za podmínky, že tyto komponenty samotné podléhají v příslušném členském státě povolení;
- 5) „znehodnocenými střelnými zbraněmi“ předměty jinak odpovídající definici střelné zbraně, které byly trvale znehodnoceny způsobem, který zajišťuje, že všechny hlavní části střelné zbraně jsou trvale nepoužitelné a není možné je jakkoli odstranit, nahradit nebo upravit za účelem uschopnění ke střelbě.

Členské státy přijmou opatření k ověření těchto znehodnocení příslušným orgánem. Členské státy v rámci uvedeného ověření zajistí vydání osvědčení nebo dokladu, který potvrzuje znehodnocení střelné zbraně, nebo zřetelné odpovídající označení takové zbraně;

- 6) „vývozem“:
- a) režim vývozu ve smyslu článku 161 nařízení (EHS) č. 2913/92;
  - b) zpětný vývoz ve smyslu článku 182 nařízení (EHS) č. 2913/92, nikoliv však včetně zboží přepravovaného v režimu vnějšího tranzitu podle článku 91 uvedeného nařízení, pokud nejsou splněny formalities zpětného vývozu podle čl. 182 odst. 2 uvedeného nařízení;
- 7) „osobou“ fyzická osoba, právnická osoba nebo, pokud takovou možnost stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznané jako způsobilé k právním úkonům, ačkoli nemá právní postavení právnické osoby;
- 8) „vývozcem“ jakákoli osoba usazená v Unii, která podává nebo jejímž jménem je podáváno vývozní prohlášení, totiž osoba, která je v okamžiku přijetí prohlášení smluvní stranou smlouvy uzavřené s příjemcem ve třetí zemi a která je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží mimo celní území Unie. Nebyla-li uzavřena smlouva o vývozu nebo nejedná-li tato osoba svým jménem, rozumí se vývozcem osoba, která je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží mimo celní území Unie.
- Náleží-li podle smlouvy, na které je vývoz založen, právo nakládat se střelnými zbraněmi, jejich součástmi a hlavními částmi nebo střelivem osobě usazené mimo Unii, považuje se za vývozce smluvní strana usazená v Unii;
- 9) „celním územím Unie“ území ve smyslu článku 3 nařízení (EHS) č. 2913/92;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 3.5.2001, s. 43.

- 10) „vývozním prohlášením“ právní úkon, kterým projevuje osoba předepsanou formou a způsobem svůj záměr propustit střelné zbraně, jejich součásti, hlavní části a střelivo do režimu vývozu;
- 11) „dočasným vývozem“ přeprava, při níž střelné zbraně opustí celní území Unie a předpokládá se jejich zpětný dovoz ve lhůtě nepřesahující 24 měsíců;
- 12) „tranzitem“ přeprava zboží, které opouští celní území Unie a je přepravováno přes území jedné nebo více třetích zemí s konečným místem určení v jiné třetí zemi;
- 13) „překládkou“ tranzit zahrnující fyzickou vykládku zboží z dopravního prostředku použitého k dovozu, po níž následuje nové naložení za účelem zpětného vývozu, zpravidla na jiný dopravní prostředek;
- 14) „vývozním povolením“:
- a) jednorázové povolení či licence udělená jednomu konkrétnímu vývozci pro jednotlivou přepravu jedné nebo více střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva jednomu určitému konečnému příjemci nebo deklarovanému příjemci ve třetí zemi nebo
  - b) vícenásobné povolení či licence udělená jednomu konkrétnímu vývozci pro vícenásobnou přepravu jedné nebo více střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva jednomu určitému konečnému příjemci nebo deklarovanému příjemci ve třetí zemi nebo
  - c) souhrnné povolení či licence udělená jednomu konkrétnímu vývozci pro vícenásobnou přepravu jedné nebo více střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva několika určitým konečným příjemcům nebo deklarovaným příjemcům v jedné či více třetích zemích;
- 15) „nedovoleným obchodováním“ dovoz, vývoz, prodej, dodávání, přeprava nebo převod střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí nebo střeliva z území jednoho členského státu nebo přes jeho území na území třetí země, pokud platí jakákoliv z následujících podmínek:
- a) dotčený členský stát to nepovoluje v souladu s tímto nařízením;
  - b) střelné zbraně nejsou označeny v souladu s čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 91/477/EHS;
  - c) dovážené střelné zbraně nejsou při dovozu opatřeny ani jednoduchým označením umožňujícím zjistit první zemi dovozu v rámci Evropské unie nebo pokud střelné zbraně takto označené nejsou, jedinečným označením identifikujícím dovážené střelné zbraně;
- 16) „sledováním“ systematické sledování střelných zbraní a tam, kde je to možné, jejich součástí, hlavních částí a střeliva od výrobce ke kupujícímu za účelem pomoci příslušným orgánům členských států zjistit, vyšetřit a analyzovat nedovolenou výrobu a nedovolené obchodování.

Článek 3

1. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) mezistátní transakce nebo státní převody;
- b) střelné zbraně, jejich součásti, hlavní části a střelivo, pokud jsou určeny speciálně pro vojenské použití, a v žádném případě na střelné zbraně plně automatického typu;
- c) střelné zbraně, jejich součásti, hlavní části a střelivo, jsou-li určeny pro ozbrojené síly, policii nebo orgány veřejné správy členských států;
- d) sběratele a subjekty se zaměřením na kulturní a historické stránky střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva, kteří jsou jako takoví pro účely tohoto nařízení uznáni členským státem, na jehož území jsou usazeni, za předpokladu, že jsou zajištěna opatření ke sledování;
- e) znehodnocené střelné zbraně;
- f) starožitné střelné zbraně a jejich repliky, jak jsou definovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy, za předpokladu, že ke starožitným střelným zbraním nepatří střelné zbraně vyrobené po roce 1899.

2. Tímto nařízením není dotčeno nařízení (EHS) č. 2913/92 (celní kodex Společenství), nařízení (EHS) č. 2454/93 (prováděcí ustanovení k celnímu kodexu Společenství), nařízení (ES) č. 450/2008 (modernizovaný celní kodex), ani režim pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití zavedený nařízením (ES) č. 428/2009 (nařízení o dvojím užití).

KAPITOLA II

VÝVOZNÍ POVOLENÍ, POSTUPY A KONTROLY A OPATŘENÍ PRO DOVOZ A TRANZIT

Článek 4

1. Pro vývoz střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva uvedených v příloze I je vyžadováno vývozní povolení v souladu s formulářem uvedeným v příloze II. Povolení udělí příslušné orgány členského státu, ve kterém je vývozce usazen, a vydají je v písemné podobě či elektronicky.

2. V případech, kdy vývoz střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva vyžaduje vývozní povolení podle tohoto nařízení a uvedený vývoz zároveň podléhá požadavkům na povolení v souladu se společným postojem 2008/944/SZBP, mohou členské státy pro splnění povinností jim uložených tímto nařízením a uvedeným společným postojem použít jednotný postup.

3. Pokud jsou střelné zbraně, jejich součástí, hlavní části a střelivo umístěny v jednom či více členských státech jiných, než je stát, v němž byla podána žádost o vývozní povolení, musí být tato skutečnost v této žádosti uvedena. Příslušné orgány členského státu, jimž byla žádost o vývozní povolení podána, neprodleně konzultují příslušné orgány dotčeného členského státu nebo členských států a poskytnou jim příslušné informace. Konzultovaný členský stát nebo členské státy oznámí ve lhůtě deseti pracovních dnů případné námitky proti udělení takového povolení, jimiž je členský stát, v němž byla žádost podána, vázán.

Článek 5

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 6, pokud jde o změny přílohy I na základě změn přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87 a na základě změn přílohy I směrnice 91/477/EHS.

Článek 6

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 7

1. Před vydáním vývozního povolení pro střelné zbraně, jejich součástí, hlavní části a střelivo dotyčný členský stát ověří, zda:

a) dovážející třetí země povolila příslušný dovoz a

b) třetí země tranzitu, pokud existují, písemně a nejpozději před zahájením přepravy oznámily, že nemají proti tranzitu námitky. Toto ustanovení se nevztahuje na:

— přepravu námořní nebo vzdušnou cestou a přes přístavy či letiště třetích zemí za předpokladu, že nedojde k překládce nebo změně dopravního prostředku,

— dočasný vývoz k ověřitelným zákonným účelům, k nimž patří lov, sportovní střelba, znalecké posouzení, výstavy bez prodeje a opravy.

2. Jestliže nebyly doručeny žádné námitky proti tranzitu do 20 pracovních dnů ode dne písemné žádosti vývozce o oznámení, že proti tranzitu nejsou námitky, mohou členské státy rozhodnout, že se má za to, že konzultovaná třetí země tranzitu nemá námitky.

3. Vývozce poskytne příslušnému orgánu členského státu odpovědnému za vydávání vývozního povolení potřebné doklady, které prokazují, že dovážející třetí země povolila dovoz a že třetí země tranzitu neměla proti tranzitu námitky.

4. Členské státy zpracují žádosti o vývozní povolení ve lhůtě stanovené podle vnitrostátního práva nebo praxe, která nepřekročí 60 pracovních dní ode dne, k němuž byly příslušným orgánům poskytnuty všechny požadované informace. Za výjimečných okolností a v náležitě odůvodněných případech může být uvedená lhůta prodloužena na 90 pracovních dní.

5. Doba platnosti vývozního povolení nesmí překročit dobu platnosti dovozního povolení. Pokud v dovozním povolení není uvedena doba jeho platnosti, je doba platnosti vývozního povolení, kromě výjimečných okolností a náležitě odůvodněných případů, nejméně devět měsíců.

6. Členské státy se mohou rozhodnout používat pro účely zpracování žádostí o vývozní povolení elektronické dokumenty.

Článek 8

1. Pro účely sledování musí vývozní povolení a dovozní licence nebo dovozní povolení vydané dovážející třetí zemí a průvodní doklady společně obsahovat mimo jiné tyto údaje:

a) datum vydání a skončení platnosti;

- b) místo vydání; pas předloží příslušným orgánům při předání příslušného zboží letecké společnosti za účelem jejich přepravy mimo celní území Unie.
- c) země vývozu;
- d) země dovozu; Lovci a sportovní střelci mohou při opuštění celního území Unie přes členský stát, kde mají bydliště, předložit namísto evropského zbrojního pasu jiný dokument, který příslušné orgány tohoto členského státu považují za platný pro tento účel.
- e) případně třetí země tranzitu;
- f) příjemce;
- g) konečný příjemce, je-li znám při zahájení přepravy;
- h) podrobnosti umožňující identifikaci střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva a jejich množství včetně označení střelných zbraní provedené nejpozději před zahájením přepravy.
2. Vývozce předem, nejpozději před zahájením přepravy, poskytne údaje podle odstavce 1, jsou-li uvedeny v dovozní licenci nebo dovozním povolení, třetím zemím tranzitu.

Článek 9

1. Zjednodušené postupy pro dočasný vývoz či zpětný vývoz střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva se použijí takto:

a) vývozní povolení se nevyžaduje:

- i) od lovců či sportovních střelců pro dočasný vývoz zbraní, které jsou součástí jejich cestovních osobních věcí, během cesty do třetí země za předpokladu, že příslušným orgánům svou cestu řádně odůvodní, zejména předložením pozvání nebo jiného důkazu své lovecké nebo sportovní činnosti v cílové třetí zemi, a to pro dočasný vývoz:

— jedné či více střelných zbraní,

— jejich hlavních částí, pokud jsou označeny, a součástí,

— střeliva souvisejícího s těmito zbraněmi do počtu nejvýše 800 nábojů pro jednoho lovce a nejvýše 1 200 nábojů pro jednoho sportovní střelce,

- ii) od lovců či sportovních střelců pro zpětný vývoz střelných zbraní, které jsou součástí jejich cestovních osobních věcí, po jejich dočasném používání pro účely lovu nebo sportovní střelby za předpokladu, že tyto střelné zbraně zůstávají ve vlastnictví osoby usazené mimo celní území Unie a jsou zpětně vyváženy této osobě.

b) Při opuštění celního území Unie přes území jiného členského státu než toho členského státu, kde mají bydliště, předloží lovcům a sportovním střelcům příslušným orgánům evropský zbrojní pas podle článků 1 a 12 směrnice 91/477/EHS. V případě letecké přepravy se evropský zbrojní

c) Příslušné orgány členského státu pozastaví na dobu nepřesahující deset dní postup vývozu nebo, pokud je to nezbytné, jiným způsobem zabrání tomu, aby střelné zbraně, jejich součásti a hlavní části nebo střelivo opustily celní území Unie přes území tohoto členského státu, mají-li důvodné podezření, že důvody, které lovci či sportovní střelci uvedli, nejsou v souladu s příslušnými hledisky a povinnostmi stanovenými v článku 10. Za výjimečných okolností a v náležitě odůvodněných případech může být lhůta uvedená v tomto písmenu prodloužena na 30 dní.

2. Členské státy zavedou v souladu se svým vnitrostátním právem zjednodušené postupy pro:

- a) zpětný vývoz střelných zbraní po jejich dočasném používání pro účely znaleckého posouzení nebo výstav bez prodeje nebo v režimu aktivního zušlechťovacího styku za účelem opravy za předpokladu, že tyto střelné zbraně zůstávají ve vlastnictví osoby usazené mimo celní území Unie a jsou zpětně vyváženy této osobě;
- b) zpětný vývoz střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva v případě jejich dočasného uskladnění od okamžiku jejich vstupu na celní území Unie do jeho opuštění;
- c) dočasný vývoz střelných zbraní pro účely znaleckého posouzení, oprav a výstav bez prodeje za předpokladu, že vývozce doloží oprávněné držení těchto střelných zbraní a vyváží je v režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo dočasného vývozu.

Článek 10

1. Při rozhodování o tom, zda mají udělit vývozní povolení podle tohoto nařízení, zohlední členské státy veškerá významná hlediska, a to případně i:

- a) své závazky a povinnosti, které mají jako strany příslušných mezinárodních dohod o kontrole vývozu nebo příslušných mezinárodních smluv;
- b) hlediska národní zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně těch, na která se vztahuje společný postoj 2008/944/SZBP;
- c) hlediska týkající se zamýšleného konečného použití, příjemce, určeného konečného příjemce a nebezpečí zneužití.

2. Při posuzování žádosti o vývozní povolení zohledňují členské státy kromě příslušných hledisek stanovených v odstavci 1 i to, zda vývozce používá přiměřené a vhodné prostředky a postupy pro zajištění souladu s ustanoveními a cíli tohoto nařízení a s podmínkami povolení.

Při rozhodování, zda mají udělit vývozní povolení podle tohoto nařízení, dodržují členské státy své závazky, pokud jde o sankce uložené na základě rozhodnutí přijatých Radou nebo na základě rozhodnutí Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) nebo na základě závazné rezoluce Rady bezpečnosti OSN, zejména pokud jde o zbrojní embarga.

Článek 11

1. Členské státy:

- a) zamítnou udělení vývozního povolení, jestliže má žadatel záznam v rejstříku trestů týkající se jednání, které představovalo trestný čin uvedený v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy⁽¹⁾, nebo jiného jednání za předpokladu, že představovalo trestný čin, za který může být uložen trest odnětí svobody na nejméně čtyři roky nebo přísnější trest;
- b) zruší, pozastaví, změní nebo odvolají vývozní povolení, jestliže podmínky pro jeho udělení nejsou splněny nebo již nejsou splněny.

Tímto odstavcem nejsou dotčena přísnější pravidla vnitrostátních právních předpisů.

2. Pokud členské státy zamítnou, zruší, pozastaví, změní nebo odvolají vývozní povolení, oznámí to příslušným orgánům ostatních členských států a sdělí jim nezbytné informace. Pozastavily-li příslušné orgány členského státu platnost vývozního povolení, oznámí na konci doby pozastavení platnosti povolení konečné posouzení ostatním členským státům.

3. Dříve než příslušné orgány členského státu udělí vývozní povolení podle tohoto nařízení, zohlední všechna zamítavá rozhodnutí podle tohoto nařízení, jež jim byla oznámena, aby se ujistily, zda udělení povolení nebylo zamítnuto příslušnými orgány jiného členského státu nebo členských států v podstatě pro totožnou transakci (pokud jde o zboží mající v podstatě stejné parametry nebo technické vlastnosti a pro stejného dovozce nebo příjemce).

Nejdříve mohou konzultovat příslušné orgány členského státu nebo členských států, které vydaly rozhodnutí o zamítnutí, zrušení, pozastavení, změně nebo odvolání vývozního povolení podle odstavců 1 a 2. Jestliže po této konzultaci příslušné orgány členského státu rozhodnou, že povolení udělí, oznámí

to příslušným orgánům ostatních členských států a poskytnou veškeré nezbytné informace vysvětlující toto rozhodnutí.

4. Veškeré informace sdílené v souladu s ustanoveními tohoto článku musí být v souladu s ustanoveními čl. 19 odst. 2, jež se týkají jejich důvěrnosti.

Článek 12

V souladu se svým platným vnitrostátním právem nebo praxí členské státy uchovávají po dobu nejméně dvaceti let všechny informace týkající se střelných zbraní a tam, kde je to vhodné a proveditelné, i jejich součástí, hlavních částí a střeliva, které jsou nezbytné pro sledování a identifikaci těchto střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva a pro prevenci a odhalování nedovoleného obchodování s nimi. Uvedené informace musí zahrnovat místo, datum vydání a datum skončení platnosti vývozního povolení, zemi vývozu, zemi dovozu, v případě potřeby třetí zemi tranzitu, příjemce, konečného příjemce, je-li znám v době zahájení vývozu, a popis a množství zboží včetně veškerých jeho označení.

Tento článek se nevztahuje na vývoz uvedený v článku 9.

Článek 13

1. Členské státy požádají v případě podezření dovážející třetí zemi o potvrzení přijetí odeslané zásilky střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí nebo střeliva.

2. Členské státy na žádost vyvážející třetí země, která je v době vývozu stranou protokolu OSN o střelných zbraních, potvrdí přijetí odeslané zásilky střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí nebo střeliva na celním území Unie, což v zásadě zajistí předložením příslušných celních dovozních dokladů.

3. Členské státy musí splňovat podmínky odstavců 1 a 2 v souladu se svým platným vnitrostátním právem nebo praxí. Zejména pokud jde o vývoz, může se příslušný orgán členského státu rozhodnout, zda se obrátí na vývozce nebo se přímo spojí s dovážející třetí zemí.

Článek 14

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jejich postupy povolování byly bezpečné a aby bylo možné ověřit nebo potvrdit pravost povolení.

Ověřování a potvrzování lze případně zajistit rovněž diplomatickou cestou.

Článek 15

Za účelem zajištění řádného uplatňování tohoto nařízení přijmou členské státy nezbytná a přiměřená opatření umožňující jejich příslušným orgánům:

⁽¹⁾ Úř. věst L 190, 18.7.2002, s. 1.

- a) shromažďovat informace o jakékoli objednávce nebo transakci týkající se střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva a
- b) zajistit správné uplatňování opatření pro kontrolu vývozu, což může zahrnovat zejména právo vstupu do prostor osob, které se na vývozní transakci podílejí.

Článek 16

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA III

CELNÍ FORMALITY

Článek 17

1. Při plnění celních formalit pro vývoz střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí nebo střeliva na celním úřadě vývoze prokáže, že obdržel nezbytné vývozní povolení.

2. Od vývoze může být požadován překlad všech dokumentů, které byly poskytnuty jako průkazní doklady, do úředního jazyka členského státu, ve kterém je vývozní prohlášení předkládáno.

3. Aniž je dotčena jakákoli pravomoc členských států, která jim byla svěřena podle nařízení (EHS) č. 2913/92, pozastaví členské státy na dobu, která nepřesahuje deset dní, postup vývozu ze svého území nebo, pokud je to nezbytné, jiným způsobem zabrání tomu, aby střelné zbraně, jejich součásti a hlavní části nebo střelivo, na které se vztahuje platné vývozní povolení, opustily celní území Unie přes jejich území, mají-li důvodné podezření, že:

- a) při udělení povolení nebyly vzaty v úvahu příslušné informace nebo
- b) od doby, kdy bylo povolení uděleno, se změnilы skutkové okolnosti.

Za výjimečných okolností a v náležitě odůvodněných případech může být uvedená lhůta prodloužena na 30 dní.

4. Členské státy ve lhůtě nebo v prodloužené lhůtě uvedené v odstavci 3 buď uvolní střelné zbraně, jejich součásti a hlavní části nebo střelivo, nebo učiní opatření podle čl. 11 odst. 1 písm. b).

Článek 18

1. Členské státy mohou stanovit, že celní formality pro vývoz střelných zbraní, jejich součástí a hlavních částí nebo střeliva mohou být splněny pouze u celních úřadů k tomu zmocněných.

2. Využijí-li členské státy možnost stanovenou v odstavci 1, informují Komisi o náležitě zmocněných celních úřadech nebo

o jejich následných změnách. Komise každý rok zveřejní a aktualizuje tyto informace v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA IV

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 19

1. Členské státy ve spolupráci s Komisí a v souladu s čl. 21 odst. 2 přijmou veškerá vhodná opatření, aby zavedly přímou spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány s cílem zvýšit účinnost opatření stanovených tímto nařízením. Takové informace mohou zahrnovat:

- a) podrobné údaje o vývozcích, jejichž žádost o povolení je zamítnuta, nebo o vývozcích, na něž se vztahují rozhodnutí přijatá členskými státy na základě článku 11;
- b) údaje o příjemcích nebo jiných osobách zapojených do podezřelých činností a údaje o použitých trasách, jsou-li dostupné.

2. Nařízení Rady (ES) č. 515/97⁽¹⁾ o vzájemné pomoci, a zejména jeho ustanovení o důvěrnosti informací, se použijí obdobně na opatření podle tohoto článku, aniž je dotčen článek 20 tohoto nařízení.

KAPITOLA V

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

1. Zřizuje se koordinační skupina pro vývoz střelných zbraní (dále jen „koordinační skupina“), které předsedá zástupce Komise. Každý členský stát jmenuje do této skupiny jednoho zástupce.

Koordinační skupina posoudí jakoukoli otázku týkající se uplatňování tohoto nařízení, kterou může vznést předseda nebo zástupce některého členského státu. Je vázána pravidly důvěrnosti nařízení (ES) č. 515/97.

2. Předseda koordinační skupiny nebo koordinační skupina konzultuje v případě potřeby příslušné zúčastněné subjekty, jichž se toto nařízení týká.

Článek 21

1. Každý členský stát uvědomí Komisi o právních a správních předpisech přijatých k provedení tohoto nařízení, včetně opatření uvedených v článku 16.

2. Do 19. dubna 2012 informuje každý členský stát ostatní členské státy a Komisi o vnitrostátních orgánech příslušných

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

k provádění článků 7, 9, 11 a 17. Na základě těchto informací Komise každý rok zveřejní a aktualizuje seznam těchto orgánů v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

3. Do 19. dubna 2017 a po tomto dni na žádost koordinační skupiny a v každém případě jednou za deset let Komise přezkoumá provádění tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho uplatňování, která může zahrnovat návrhy na jeho změnu. Členské státy poskytnou Komisi veškeré příslušné informace pro přípravu této zprávy, včetně informací o používání jednotného postupu stanoveného v čl. 4 odst. 2.

Článek 22

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 30. září 2013.

Čl. 13 odst. 1 a 2 se však použijí od třicátého dne po dni, kdy protokol OSN o střelných zbraních vstoupí v Evropské unii v platnost, poté, co bude uzavřen podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PŘÍLOHA I ⁽¹⁾

Seznam střelných zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva

	Popis	Kód KN ⁽¹⁾
1	Krátké poloautomatické nebo opakovací střelné zbraně	ex 9302 00 00
2	Krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo se středovým zápalem	ex 9302 00 00
3	Krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 28 cm	ex 9302 00 00
4	Dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než tři náboje, jejichž podávací ústrojí je odnímatelné nebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Dlouhé opakovací a poloautomatické střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně, která nepřesahuje délku 60 centimetrů	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Civilní poloautomatické střelné zbraně, které mají vzhled zbraní s automatickým mechanismem	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Opakovací dlouhé střelné zbraně jiné než uvedené v bodě 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Dlouhé jednoranové střelné zbraně s drátkovým vývrtem hlavně	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Poloautomatické dlouhé střelné zbraně jiné než uvedené v bodech 4 až 7	ex 9303 90 00
11	Krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka není menší než 28 cm	ex 9302 00 00
12	Jednoranové dlouhé střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Součásti zvlášť zkonstruované pro střelnou zbraň a nezbytné pro její funkci včetně hlavně, rámu, pouzdra závěru, závěru nebo nábojového válce revolveru, závorníku, nosiče závorníku a jakéhokoli zařízení zkonstruovaného nebo upraveného k utlumení hluku výstřelu Hlavní části těchto střelných zbraní: mechanismus závěru, nábojová komora a hlaveň střelné zbraně se, jako oddělené předměty, zahrnují do kategorie těch střelných zbraní, kterých jsou nebo mají být součástí.	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Založeno na kombinované nomenklatuře zboží, která je stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

	Popis	Kód KN ⁽¹⁾
14	Střelivo: kompletní náboj nebo jeho komponenty, jako jsou nábojnice, zápalky, výmetné náplně nebo projektily, které se používají ve střelných zbraních, za podmínky, že tyto komponenty samotné podléhají v příslušném členském státě povolení.	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Sbírky a sběratelské kusy historické hodnoty Starožitnosti starší sta let	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(¹) Je-li před kódem KN uvedeno „ex“, určuje se působnost preferenčního režimu současně zněním kódu KN a odpovídajícím popisem.

Pro účely této přílohy se rozumí:

- a) „krátkou střelnou zbraní“ střelná zbraň s hlavní nepřesahující 30 centimetrů nebo jejíž celková délka nepřesahuje 60 centimetrů;
- b) „dlouhou střelnou zbraní“ jakákoli jiná střelná zbraň než krátká střelná zbraň;
- c) „automatickou zbraní“ střelná zbraň, jež se automaticky znovu nabíjí pokaždé, když je vypálena jedna střela, a může jedním stiskem spouště vypálit dávku více střel;
- d) „poloautomatickou zbraní“ střelná zbraň, která se po každé vypálené střele automaticky znovu nabije a může jedním stiskem spouště vypálit pouze jednu střelu;
- e) „opakovací zbraní“ střelná zbraň, která je po každé vypálené střele ručně znovu nabita tak, že se do hlavní zavede náboj vyjmutý ze zásobníku a přemístěný pomocí mechanismu;
- f) „jednoranovou zbraní“ střelná zbraň bez zásobníku, která se nabíjí před každým výstřelem ručním zavedením náboje do nábojové komory nebo do prostoru k tomu určenému při ústí hlavní.

*PŘÍLOHA II***(vzor formuláře vývozního povolení)****(podle článku 4 tohoto nařízení)**

Členské státy budou při udělování vývozních povolení usilovat o zajištění viditelnosti povahy povolení na vydaném formuláři.

Toto je vývozní povolení platné ve všech členských státech Evropské unie do dne skončení platnosti.

EVROPSKÁ UNIE		VÝVOZ STŘELNÝCH ZBRANÍ (nařízení (EU) č. 258/2012)			
Druh povolení jednorázové ☐ vícenásobné ☐ souhrnné ☐					
POVOLENÍ	1	1. Vývozce (případně číslo EORI)	č.	2. Identifikační číslo povolení ⁽¹⁾	3. Platnost do
				4. Podrobnosti o kontaktním místě	
		5. Příjemce(-i) (případně číslo(-a) EORI)		6. Vydávající orgán	
		7. Jednatel(-é)/zástupce(-i) (pokud se liší od vývozce) (případně číslo(-a) EORI)	č.	8. Země vývozu	Kód ⁽²⁾
				9. Země dovozu a číslo(-a) dovozní(-ch) licence(-i)/povolení	Kód ⁽²⁾
		10. Konečný(-i) příjemce(-i) (je-li/jsou-li znám(-i) v době zahájení přepravy) (případně číslo EORI)		11. Případné třetí země tranzitu	Kód ⁽²⁾
				12. Členský(-é) stát(-y) zamýšleného vstupu do celního režimu vývozu	Kód ⁽²⁾
		13. Popis zboží	14. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury (v případě potřeby 8místný)		
		13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží	
		17. Případné konečné použití	18. Datum smlouvy (existuje-li)	19. Celní režim vývozu	
		20. Doplňkové údaje vyžadované na základě vnitrostátních právních předpisů (upřesnit na formuláři)			
		Místo vyhrazené pro předtištěné údaje členských států			
		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Vyplní vydávající orgán Podpis Razítko Vydávající orgán Místo a datum </div>			

⁽¹⁾ Vyplní vydávající orgán.⁽²⁾ Viz nařízení Rady (ES) č. 1172/95 (Úř. věst. L 118, 25.5.1995, s. 10).

EVROPSKÁ UNIE

1a. (1)	1. Vývozce	2. Identifikační číslo	9. Země dovozu a číslo dovozního povolení
		5. Příjemce	
POVOLENÍ	13.1. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.2. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.3. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.4. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.5. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.6. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží
	13.7. Popis zboží	14. Kód zboží (v případě potřeby 8místný)	
	13a. Označení	15. Měna a hodnota	16. Množství zboží

Poznámka: Pro každého příjemce musí být vyplněn samostatný formulář v souladu s formulářem 1a. V řádce 1 sloupce 22 uveďte množství, které je dosud dostupné, a v řádce 2 sloupce 22 uveďte množství odečtené v tomto případě.

21. Čisté množství / hodnota (čistá hmotnost / jiná jednotka s upřesněním měrné jednotky)		23. Slovy odečtené množství / odečtená hodnota	24. Celní dokument (druh a číslo) nebo výpis (č.) a datum odečtení	25. Členský stát, jméno a podpis, razítko potvrzující odečtení
22. Číselně				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(1) Pro každého jednotlivého příjemce musí být vyplněn samostatný formulář.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 259/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se mění nařízení (ES) č. 648/2004, pokud jde o používání fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve své zprávě Radě a Evropskému parlamentu ze dne 4. května 2007 Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ⁽³⁾ vyhodnotila používání fosforečnanů v detergentech. Po další analýze se došlo k závěru, že použití fosforečnanů v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele je nutno omezit, aby se snížilo přispění fosforečnanů z detergentů k rizikům eutrofizace a snížily se náklady na odstraňování fosforečnanů v čistírnách odpadních vod. Tyto úspory převažují nad náklady na změnu složení pracích prostředků pro spotřebitele za použití alternativ nahrazujících fosforečnany.

(2) Účinné alternativy pracích prostředků pro spotřebitele na bázi fosforečnanu vyžadují malá množství jiných sloučenin fosforu, konkrétně fosforitanů, jež by v případě používání ve vzrůstajících množstvích mohly představovat problém z hlediska životního prostředí. Při výrobě pracích prostředků pro spotřebitele a detergentů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele je

důležité podporovat používání alternativních látek s příznivějším ekologickým profilem, než mají fosforečnany a jiné sloučeniny fosforu, přičemž tyto látky by při běžném používání neměly představovat pro člověka nebo pro životní prostředí žádné nebo nízké riziko. Pro hodnocení těchto látek by proto měl být případně použit systém REACH ⁽⁴⁾.

(3) Interakce mezi fosforečnany a jinými sloučeninami fosforu vyžaduje pečlivý výběr rozsahu a úrovně omezení používání fosforečnanů v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele. Omezení by se mělo vztahovat nejenom na fosforečnany, ale také na všechny sloučeniny fosforu, aby se předešlo pouhému nahrazení fosforečnanů jinými sloučeninami fosforu. Mezní hodnota obsahu fosforu by měla být dostatečně nízká, aby účinně bránila prodeji pracích prostředků pro spotřebitele na bázi fosforečnanů, a zároveň dostatečně vysoká, aby umožňovala používání minimálního množství fosforitanů potřebného pro alternativní složení.

(4) V současné době není vhodné rozšířit na úrovni Unie omezení používání fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele na detergenty používané v průmyslu a institucích, protože dosud nejsou k dispozici vhodné technicky a hospodářsky schůdné alternativy nahrazující používání fosforečnanů v uvedených detergentech. Pokud jde o detergenty určené pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele, v blízké budoucnosti budou jejich alternativy pravděpodobně mnohem dostupnější. Používání fosforečnanů v těchto detergentech je proto vhodné omezit. Toto omezení by se mělo začít uplatňovat od okamžiku v budoucnosti, od něhož se očekává, že alternativy k fosforečnanům budou široce dostupné, aby se podporoval vývoj nových produktů. Je rovněž vhodné stanovit nejvyšší povolený obsah fosforu v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele, a to na základě průkazných údajů včetně stávajících vnitrostátních omezení pro fosfor. Je však rovněž nezbytné stanovit, že by Komise měla, dříve než se omezení začne uplatňovat v celé Unii, důkladně posoudit mezní hodnotu na základě nejnovějších dostupných údajů a případně předložit legislativní návrh. Toto posouzení by mělo zahrnovat dopad detergentů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele s vyššími a nižšími hodnotami fosforu, než je mezní hodnota

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 3.5.2011, s. 71.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. února 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- stanovená v příloze VIa, a alternativních produktů na životní prostředí, průmysl a spotřebitele, a mělo by zohledňovat mimo jiné jejich náklady, dostupnost, účinnost čištění a dopad na čištění odpadních vod.
- (5) Jedním z cílů tohoto nařízení je chránit životní prostředí tím, že se sníží eutrofizace způsobená fosforem z detergentů používaných spotřebiteli. Nebylo by tedy vhodné nutit členské státy, které již uplatňují omezení týkající se fosforu v detergencích určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele, k přizpůsobování uvedených omezení dříve, než se stanou použitelnými omezení stanovená Unií. Dále je žádoucí umožnit členským státům, aby omezení stanovená v tomto nařízení co nejdříve postupně zavedly.
- (6) Za účelem usnadnění čitelnosti by definice „čištění“ měla být doplněna do nařízení (ES) č. 648/2004, namísto odkazu na příslušnou normu ISO, a měly by být zavedeny také definice „pracího prostředku pro spotřebitele“ a „detergentu určeného pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele“. Dále je vhodné vyjasnit definici „uvedení na trh“ a zavést definici „dodání na trh“.
- (7) Aby byly přesné informace poskytovány co nejdříve, je vhodné modernizovat způsob, kterým Komise zveřejňuje seznam příslušných orgánů a schválených laboratoří.
- (8) Za účelem přizpůsobení nařízení (ES) č. 648/2004 vědeckému a technickému pokroku, zavedení ustanovení týkajících se detergentů vyráběných na bázi rozpouštědel a stanovení přiměřených individuálních koncentračních limitů pro alergenní vonné látky založených na riziku, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh uvedeného nařízení, které jsou nezbytné k dosažení těchto cílů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (9) Členské státy by měly stanovit pravidla pro ukládání sankcí za porušení nařízení (ES) č. 648/2004 a zajistit, aby byly uplatňovány. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (10) Je vhodné stanovit odložené uplatňování omezení stanovených v tomto nařízení, aby hospodářské subjekty, zejména malé a střední podniky, mohly za použití alternativ změnit složení svých pracích prostředků na bázi fosforečnanů určených pro spotřebitele a detergentů na bázi fosforečnanů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele během svého obvyklého cyklu změn složení, aby se minimalizovaly náklady těchto změn.
- (11) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž snížení příspěví fosforečnanů z detergentů určených pro spotřebitele k rizikům eutrofizace, snížení nákladů na odstraňování fosforečnanů v čistírnách odpadních vod a zajištění hladkého fungování vnitřního trhu s pracími prostředky pro spotřebitele a s detergenty určenými pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, neboť vnitrostátní opatření s různými technickými specifikacemi nemohou zajistit celkové zlepšení kvality vody překračující státní hranice, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (12) Nařízení (ES) č. 648/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 648/2004 se mění takto:

- 1) V čl. 1 odst. 2 se třetí a čtvrtá odrážka nahrazují tímto zněním a doplňuje se pátá odrážka:

- „— doplňkového označování detergentů, včetně alergenních vonných látek,
- informací, které musí výrobci uchovávat pro potřebu příslušných orgánů členských států a zdravotnických pracovníků,
- omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v pracích prostředcích pro spotřebitele a v detergencích určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

- a) vkládají se nové body, které znějí:

- „1a. „pracím prostředkem pro spotřebitele“ prací prostředek uvedený na trh a určený pro neprofesionální použití, včetně použití ve veřejných samoobslužných prádelnách;

1b. „detergentem určeným pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele“ detergent uvedený na trh a určený pro neprofesionální použití v automatických myčkách nádobí;“;

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. „čištěním“ proces, při kterém jsou z povrchu podkladu nebo z jeho struktury uvolněny nežádoucí usazeniny a převedeny do stavu roztoku nebo disperze;“;

c) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9. „uvedením na trh“ první dodání na trh v Unii. Dovoz na celní území Unie se považuje za uvedení na trh;

9a. „dodáním na trh“ jakékoli dodání k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Unie v průběhu obchodní činnosti, ať už za úplatu nebo bezplatně;“.

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

Omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu

Detergenty vyjmenované v příloze VIa, které nejsou v souladu s omezeními obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu stanovenými v uvedené příloze, nesmí být uváděny na trh ode dnů stanovených v uvedené příloze.“

4) V článku 8 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise zpřístupní veřejnosti seznam příslušných orgánů uvedených v odstavci 1 a seznam schválených laboratoří uvedených v odstavci 2.“

5) V článku 11 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Na obalu pracích prostředků pro spotřebitele a detergentů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele musí být navíc uvedeny informace stanovené v příloze VII oddílu B.“

6) V článku 12 se zrušuje odstavec 3.

7) Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„Článek 13

Přizpůsobení příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13a za účelem změn nezbytných k přizpůsobení příloh I až IV, VII a VIII vědeckému a technickému pokroku. Komise tam, kde je to možné, použije evropské normy.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13a za účelem změn příloh tohoto nařízení ohledně detergentů na bázi rozpouštědel.

3. Jestliže Vědecký výbor pro bezpečnost spotřebitele stanoví na základě rizik individuální koncentrační limity pro alergenní vonné látky, přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13a za účelem příslušné úpravy limitu 0,01 % stanoveného v příloze VII oddílu A.

Článek 13a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 19. dubna 2012. Do 19. července 2016 vypracuje Komise zprávu o přenesené pravomoci. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o další pětiletá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 14

Doložka o volném pohybu

1. Členské státy nesmějí zakazovat, omezovat nebo bránit dodávání detergentů nebo povrchově aktivních látek pro detergenty, které jsou v souladu s požadavky tohoto nařízení, na trh z důvodů, které jsou předmětem tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou zachovat nebo stanovit vnitrostátní pravidla týkající se omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v detergentech, pro které nejsou stanovena žádná omezení obsahu v příloze VIa, zejména pokud je to odůvodněno ochranou veřejného zdraví nebo životního prostředí a pokud jsou k dispozici technicky a hospodářsky schůdné alternativy.

3. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní pravidla, která byla v platnosti dne 19. března 2012, týkající se omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v detergentech, pro které se dosud neuplatňují omezení stanovená v příloze VIa. Taková vnitrostátní opatření se oznámí Komisi do 30. září 2012 a mohou zůstat v platnosti až do dne, kdy se začnou uplatňovat omezení stanovená v příloze VIa.

4. V období od 19. března 2012 do 31. prosince 2016 mohou členské státy přijmout vnitrostátní pravidla provádějící omezení obsahu fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu stanovená v příloze VIa bodu 2, zejména pokud je to odůvodněno ochranou veřejného zdraví nebo životního prostředí a pokud jsou k dispozici technicky a hospodářsky schůdné alternativy. Členské státy oznámí tato opatření Komisi v souladu se směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (*).

5. Komise zveřejní seznam vnitrostátních opatření uvedených v odstavcích 3 a 4.

(*) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.“

8) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Má-li členský stát oprávněné důvody domnívat se, že určitý detergent představuje riziko pro bezpečnost nebo zdraví lidí či zvířat nebo riziko pro životní prostředí, přestože je v souladu s požadavky tohoto nařízení, může úměrně k povaze rizika přijmout přiměřená dočasná opatření k zajištění toho, aby dotyčný detergent nadále nepředstavoval uvedené riziko, byl stažen z trhu či z oběhu v přiměřené lhůtě nebo aby byla jeho dostupnost omezena jiným způsobem.

Členský stát o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pro své rozhodnutí.“

9) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Zpráva

1. Do 31. prosince 2014 Komise na základě informací členských států o obsahu fosforu v detergentech určených

pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele uvedených na trh na jejich území a s ohledem na jakékoli stávající nebo nové vědecké informace, k nimž má přístup a které se týkají látek používaných v přípravcích s obsahem fosforečnanů nebo v alternativních přípravcích, zhodnotí prostřednictvím důkladného posouzení, zda by mělo být omezení stanovené v příloze VIa bodu 2 změněno. Toto posouzení zahrnuje analýzu dopadu detergentů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele s hodnotami fosforu vyššími a nižšími, než je mezní hodnota stanovená v příloze VIa, na životní prostředí, průmysl a spotřebitele, přičemž zohlední mimo jiné náklady, dostupnost, účinnost čištění a dopad na čištění odpadních vod. Komise předloží toto důkladné posouzení Evropskému parlamentu a Radě.

2. Pokud se dále Komise na základě důkladného posouzení uvedeného v odstavci 1 domnívá, že omezení fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu používaných v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele je třeba změnit, předloží do 1. července 2015 vhodný legislativní návrh. Takový návrh musí mít za cíl snížení nepříznivého dopadu veškerých detergentů určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele na širší životní prostředí a přihlížet ke všem hospodářským nákladům zjištěným v uvedeném důkladném posouzení. Pokud Evropský parlament a Rada na základě takového návrhu nerozhodnou do 31. prosince 2016 jinak, stane se mezní hodnota stanovená v příloze VIa bodu 2 ode dne stanoveného v uvedeném bodě omezením pro obsah fosforu v detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele.“

10) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí v případě porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření, která zajistí, aby byly uplatňovány. Jejich součástí mohou být rovněž vhodná opatření, která příslušným orgánům členských států umožní předcházet tomu, aby byly na trh dodávány detergenty nebo povrchově aktivní látky pro detergenty, které nejsou v souladu s tímto nařízením. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy Komisi neprodleně oznámí tato ustanovení a jakékoli následné změny, které mají na tato ustanovení vliv.

Součástí uvedených pravidel jsou opatření, která příslušným orgánům členských států umožní zadržet zásilky detergentů, jež nejsou v souladu s tímto nařízením.“

11) Znění uvedené v příloze tohoto nařízení se vkládá jako příloha VIa do nařízení (ES) č. 648/2004.

12) Příloha VII se mění takto:

a) v oddílu A se zrušuje toto znění:

„Jestliže následně SCCNFP stanoví individuální koncentrační limity pro alergenní vonné látky založené na riziku, Komise navrhne přijetí takových limitů, které nahradí výše zmíněný limit 0,01 %. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 12 odst. 3.“;

b) oddíl B se nahrazuje tímto:

„B. Označování informací o dávkování

Na obaly detergentů prodávaných veřejnosti se v souladu s čl. 11 odst. 4 použijí níže uvedená ustanovení o označování.

Prací prostředky pro spotřebitele

Na obalech detergentů prodávaných veřejnosti a určených pro použití jako prací prostředky musí být uvedeny tyto informace:

- doporučená množství nebo pokyny pro dávkování vyjádřené v mililitrech nebo gramech pro standardní náplň pračky při použití měkké, středně tvrdé a tvrdé vody a zohledňující jeden nebo dva prací cykly,
- pro prací prostředky s vysokou účinností počet standardních náplní pračky „běžně znečištěných“ tkanin a pro prací prostředky určené pro jemné tkaniny počet standardních náplní pračky lehce znečištěných tkanin, které lze vyprat s jedním balením pracího prostředku za použití vody střední tvrdosti odpovídající 2,5 milimolů CaCO₃/l,

- obsah každé odměrné nádoby, pokud je přiložena, se uvede v mililitrech nebo gramech a nádoba se opatří značkami, které ukazují dávku pracího prostředku vhodnou pro standardní náplň pračky při použití měkké, středně tvrdé a tvrdé vody.

Standardní náplň pračky je 4,5 kg suchého prádla pro prací prostředky s vysokou účinností a 2,5 kg suchého prádla pro prací prostředky s nízkou účinností v souladu s definicemi uvedenými v rozhodnutí Komise 1999/476/ES ze dne 10. června 1999, kterým se stanovují ekologická kritéria pro udělení ekoznačky Společenství pracím prostředkům (*). Prací prostředek se považuje za prací prostředek s vysokou účinností, pokud není v prohlášení výrobce kladen důraz na šetrnost k textilu, totiž na praní při nízkých teplotách, jemná vlákna a barvy.

Detergenty určené pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele

Na obalech detergentů prodávaných veřejnosti jako detergenty pro automatické myčky nádobí musí být uvedeny tyto informace:

- standardní dávkování v gramech nebo mililitrech nebo počet tablet pro hlavní mycí cyklus pro běžně znečištěné nádobí v plně naložené myčce pro 12 souprav nádobí, případně s uvedením hodnot při použití měkké, středně tvrdé a tvrdé vody.

(*) Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 52. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2011/264/EU (Úř. věst. L 111, 30.4.2011, s. 34).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA VIa

OMEZENÍ OBSAHU FOSFOREČNANŮ A JINÝCH SLOUČENIN FOSFORU

Detergent	Omezení	Den, od kterého se omezení použije
1. Prací prostředky pro spotřebitele	<p>Nesmí se uvádět na trh, pokud se celkový obsah fosforu rovná nebo je větší než 0,5 gramu v množství pracího prostředku doporučeném pro hlavní cyklus praní standardní náplně pračky definované v příloze VII oddílu B při použití tvrdé vody</p> <ul style="list-style-type: none"> — pro „běžně znečištěné“ tkaniny v případě pracích prostředků s vysokou účinností, — pro „lehce znečištěné“ tkaniny v případě pracích prostředků na jemné tkaniny. 	30. června 2013
2. Detergenty určené pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele	Nesmí se uvádět na trh, pokud se celkový obsah fosforu rovná nebo je větší než 0,3 gramu při standardním dávkování definovaném v příloze VII oddílu B.	1. ledna 2017“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 260/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vytvoření integrovaného trhu elektronických plateb v eurech, kde není rozdíl mezi vnitrostátními a přeshraničními platbami, je nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu. Za tímto účelem má projekt jednotné oblasti pro platby v eurech (Single Euro Payments Area) (dále jen „SEPA“) vytvořit společné celounijní platební služby, jež nahradí stávající vnitrostátní platební služby. V důsledku zavedení otevřených, společných platebních norem, pravidel a postupů a prostřednictvím integrovaného zpracování plateb by SEPA měla občanům a podnikům Unie zajistit bezpečné, cenově konkurenceschopné, uživatelsky vstřícné a spolehlivé platební služby v eurech. To by mělo platit pro platby SEPA prováděné uvnitř členských států nebo přes jejich hranice, a to za stejných podmínek a se stejnými právy a povinnostmi bez ohledu na jejich polohu v Unii. SEPA by měla po svém dokončení usnadnit přístup novým tržním subjektům, napomoci rozvoji nových produktů a vytvořit příznivé podmínky k prohloubení hospodářské soutěže v oblasti platebních služeb a pro ničím neomezovaný rozvoj a rychlé celounijní zavádění inovací týkajících se plateb. V důsledku toho by vyšší úspory z rozsahu, větší provozní efektivita a silnější hospodářská soutěž měly vytvářet tlak na snížení cen služeb elektronických plateb v eurech a vést k jejich nejvyšší možné kvalitě. To by mělo být patrné především v těch členských státech, kde

jsou platby ve srovnání s ostatními členskými státy relativně drahé. Přechod na SEPA by proto nemělo doprovázet celkové zvýšení cen pro uživatele platebních služeb obecně, a konkrétně pak pro spotřebitele. Naopak, je-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, měl by být dodržován princip neúčtování vyšších poplatků. Komise bude nadále monitorovat vývoj cen v odvětví plateb a vyzývá se, aby každoročně vypracovala analýzu tohoto vývoje.

(2) Úspěch SEPA je velmi důležitý z hlediska hospodářského a politického. SEPA je plně v souladu se strategií Evropa 2020, jejímž cílem je promyšlenější hospodářství, ve kterém je prosperita důsledkem inovací a účinnějšího využívání dostupných zdrojů. Jak Evropský parlament ve svých usneseních ze dne 12. března 2009 ⁽⁴⁾ a ze dne 10. března 2010 ⁽⁵⁾ o uplatňování jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), tak Rada ve svých závěrech přijatých dne 2. prosince 2009 zdůraznila důležitost rychlého přechodu na SEPA.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu ⁽⁶⁾ poskytuje moderní právní základ pro vytvoření vnitřního trhu plateb, pro nějž SEPA představuje základní prvek.

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství ⁽⁷⁾ rovněž stanoví několik opatření zajišťujících úspěch SEPA, například rozšíření zásady stejných poplatků na přeshraniční inkasa a dosažitelnost inkasa.

(5) Samoregulační úsilí evropského bankovního sektoru prostřednictvím iniciativy SEPA nedostačuje k provedení jednotného přechodu na celounijní schéma pro úhrady a inkasa jak na straně nabídky, tak na straně poptávky. Zejména nebyly dostatečným a transparentním způsobem zohledněny zájmy spotřebitelů a dalších uživatelů. Je třeba vzít v úvahu stanoviska všech zúčastněných stran. Tento samoregulační proces navíc nepodléhá vhodným mechanismům pro správu a řízení, čímž lze částečně vysvětlit pomalé přijímání na straně

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 74.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 166.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11.

- poptávky. Zatímco nedávné zřízení Rady SEPA znamená podstatné zlepšení správy projektu SEPA, zůstává tato správa ve své podstatě formálně z velké části v rukou Evropské rady pro platby (EPC). Komise by proto měla do konce roku 2012 přezkoumat mechanismy pro správu a řízení celého projektu SEPA a případně předložit příslušný návrh. Tento přezkum by se měl mimo jiné věnovat složení EPC, vzájemným interakcím mezi EPC a celkovou strukturou řízení, jako je Rada SEPA, a úloze této celkové struktury.
- (6) Pouze rychlým a komplexním přechodem na celounijní úhrady a inkasa bude využito všech výhod integrovaného trhu plateb, takže bude možné odstranit vysoké náklady na paralelní provoz starších produktů a produktů SEPA. Měla by se proto stanovit pravidla vztahující se na provádění všech úhrad a inkasních transakcí denominovaných v eurech v rámci Unie. V této fázi by však neměly být zahrnuty transakce uskutečňované platebními kartami, neboť společné normy pro platby prováděné platebními kartami v rámci Unie se stále vytvářejí. Do oblasti působnosti těchto pravidel by nemělo spadat poukazování peněz, vnitřně zpracované platby, transakce velkých plateb, platby mezi poskytovateli platebních služeb na jejich vlastní účet a platby prostřednictvím mobilního telefonu nebo prostřednictvím jiného telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, neboť tyto platební služby nelze srovnávat s úhradami nebo inkasy. Platební transakce by však měla být zahrnuta, pokud je jako prostředek k podnětu k platební transakci použita v prodejním místě nebo na dálku platební karta nebo jiné zařízení, například mobilní telefon, a pokud je výsledkem úhrada nebo inkaso mezi platebními účty označenými stávajícím národním základním číslem bankovního účtu (basic bank account number) (BBAN) nebo mezinárodním číslem bankovního účtu (international bank account number) (IBAN). Není vhodné, aby se toto nařízení vztahovalo na platby vypořádávané v rámci platebních systémů pro velké platby vzhledem ke zvláštnostem těchto plateb, kterými je jejich vysoká priorita, naléhavost a především vysoká hodnota. Tato výjimka by se neměla vztahovat na inkasní platby, pokud plátce výslovně nepožádá o to, aby platba proběhla prostřednictvím platebního systému pro velké platby.
- (7) V současnosti existuje několik platebních služeb, převážně pro platby prováděné přes Internet, které rovněž využívají IBAN a identifikační kód podniku (dále jen „kód BIC“) a jejichž základ tvoří úhrady nebo inkasa, jež však obsahují doplňující prvky. U těchto služeb lze očekávat, že budou orientovány přeshraničně, přičemž by mohly naplnit poptávku spotřebitelů po inovačních, bezpečných a levných platebních službách. Aby tyto služby nebyly vyloučeny z trhu, měly by se lhůty stanovené v tomto nařízení v souvislosti s úhradami a inkasy vztahovat pouze na úhradu nebo inkaso, které tvoří základ těchto transakcí.
- (8) U velké většiny platebních transakcí v Unii je možné jednoznačně identifikovat platební účet, pokud je známo pouze číslo účtu ve formátu IBAN a není navíc uveden kód BIC. Vzhledem k této skutečnosti již banky v několika členských státech zřídily rejstříky, databáze nebo jiné technické prostředky, které umožňují zjistit kód BIC odpovídající určitému číslu účtu ve formátu IBAN. Kód BIC je nezbytný pouze u malého, zanedbatelného množství případů. Bylo by zjevně neodůvodněné a příliš zatěžující, kdyby všichni plátcí a příjemci plateb v Unii byli povinni uvádět kvůli malému počtu případů, kdy je to v současné době nutné, kromě čísla účtu ve formátu IBAN také kód BIC. Mnohem jednodušší by bylo, kdyby poskytovatelé platebních služeb a ostatní strany tento problém vyřešili a odstranili případy, kdy platební účet není možné jednoznačně identifikovat určitým číslem účtu ve formátu IBAN. Je proto třeba vyvinout nezbytné technické prostředky, aby všichni uživatelé mohli jednoznačně identifikovat platební účet pouze pomocí čísla účtu ve formátu IBAN.
- (9) Aby mohla být úhrada provedena, musí být platební účet příjemce dosažitelný. Měla by být proto stanovena povinnost dosažitelnosti v rámci celé Unie s cílem podpořit úspěšné zavedení celounijních úhradových a inkasních služeb. Pro zvýšení transparentnosti je dále vhodné sloučit tuto povinnost a povinnost dosažitelnosti inkasa, kterou již stanoví nařízení (ES) č. 924/2009, do jediného aktu. Veškeré platební účty příjemců plateb, které jsou dosažitelné pro vnitrostátní úhradu, by měly být rovněž dosažitelné pro celounijní schéma úhrad. Veškeré platební účty plátců, které jsou dosažitelné pro vnitrostátní inkaso, by měly být rovněž dosažitelné pro celounijní inkasní schéma. To by mělo platit bez ohledu na to, zda se poskytovatel platebních služeb rozhodne být účastníkem určitého schématu úhrad nebo inkasa, či nikoli.
- (10) Technická interoperabilita je základním předpokladem hospodářské soutěže. Aby byl vytvořen integrovaný trh systémů elektronických plateb v eurech, je důležité, aby zpracování úhrad a inkas nebránila obchodní pravidla ani technické překážky, jako je povinnost účastnit se více než jednoho systému pro vypořádávání přeshraničních plateb. Úhrady a inkasa by se měly provádět ve schématu, jehož základní pravidla přijala většina poskytovatelů platebních služeb představujících většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států a současně většinu poskytovatelů platebních služeb v Unii, pokud jsou tato pravidla stejná jak pro přeshraniční, tak pro čistě vnitrostátní úhrady a inkasní transakce. V případě, že existuje více než jeden platební systém pro zpracování těchto plateb, by uvedené platební systémy měly být interoperabilní díky používání celounijních a mezinárodních standardů, aby všichni uživatelé a poskytovatelé platebních služeb mohli využívat bezproblémového provádění malých plateb v eurech v celé Unii.

- (11) Vzhledem ke specifčnosti podnikového trhu a vzhledem k tomu, že každé schéma mezipodnikových úhrad či inkas by mělo být v souladu se všemi ostatními ustanoveními tohoto nařízení, včetně toho, že pro přeshraniční i vnitrostátní transakce musí platit stejná pravidla, by měl požadavek, aby účastníci představovali většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států, platit pouze do té míry, že poskytovatelé platebních služeb, kteří poskytují služby v oblasti mezipodnikových úhrad či inkas představují většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států, ve kterých jsou takové služby poskytovány, tvoří většinu poskytovatelů platebních služeb poskytujících tyto služby v Unii.
- (12) Je nezbytné určit technické požadavky jednoznačně vymezující prvky, jež celounijní platební schémata, která mají být vytvořena v rámci vhodných mechanismů pro správu a řízení, musí mít, aby byla zajištěna interoperabilita mezi platebními systémy. Tyto technické požadavky by neměly omezovat pružnost a inovace, ale měly by být otevřené a být neutrální vůči dalšímu možnému rozvoji a zlepšení na trhu plateb. Technické požadavky by měly být navrženy s ohledem na zvláštní vlastnosti úhrad a inkas, zejména s ohledem na údaje obsažené ve zprávě o platbě.
- (13) Je důležité přijmout opatření k posílení důvěry uživatelů platebních služeb v používání těchto prostředků, zejména u inkasa. Na základě těchto opatření by měli mít plátcí možnost dát svým poskytovatelům platebních služeb pokyn, aby omezili inkaso na určitou výši nebo určitou periodicitu a sestavili specifické pozitivní nebo negativní seznamy příjemců. Je vhodné, aby spotřebitelé mohli v rámci zřízení celounijních inkasních schémat využívat výhod takovýchto kontrol. Aby bylo možné tyto kontroly příjemců plateb provádět v praxi, je důležité, aby poskytovatelé platebních služeb mohli tyto kontroly provádět na základě čísla účtu ve formátu IBAN a po přechodnou dobu a pouze v nezbytných případech na základě kódu BIC nebo na základě jiného jedinečného identifikátoru konkrétních příjemců plateb. Ostatní práva uživatelů již byla stanovena ve směrnici 2007/64/ES a jejich dodržování by mělo být plně zajištěno.
- (14) Technická normalizace je základním stavebním kamenem integrace sítí, jako je trh plateb v Unii. U všech příslušných transakcí by mělo být od určitého data povinné používání norem vytvořených mezinárodními nebo evropskými normalizačními orgány. V souvislosti s platbami jsou takovými povinnými normami IBAN, kód BIC a norma pro vytváření zpráv finančních služeb „ISO 20022 XML“. Používání těchto norem všemi poskytovateli platebních služeb je proto požadavkem na úplnou interoperabilitu v rámci celé Unie. Zejména by mělo být prostřednictvím srozumitelných informací a zjednodušujících opatření v členských státech prosazováno povinné používání čísla účtu ve formátu IBAN a v případě nutnosti kódu BIC s cílem umožnit hladký a jednoduchý přechod na celounijní úhrady a inkasa, zejména s ohledem na spotřebitele. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o rozšíření základní znakové sady latinského písma za účelem zajištění podpory regionálních variant standardních zpráv SEPA.
- (15) Je naprosto nezbytné, aby všechny zúčastněné strany, zejména občané Unie, byly včas informovány a mohly se tak plně připravit na změny, které SEPA přináší. Hlavní zúčastněné strany, jako jsou poskytovatelé platebních služeb, pracovníci veřejné správy a národní centrální banky, stejně jako ostatní významní uživatelé pravidelných plateb, by proto měly provádět konkrétní a rozsáhlé informační kampaně s cílem zvýšit informovanost veřejnosti a připravit občany k přechodu na SEPA, přičemž tyto kampaně by měly být svým rozsahem přiměřené daným potřebám a měly by být vhodně uzpůsobeny dané cílové skupině. Zejména je třeba seznámit občany se změnou BBAN na IBAN. Nejvhodnější orgánem ke koordinaci těchto informačních kampaní jsou národní koordinační výbory SEPA.
- (16) Aby byl proces přechodu jednotný v zájmu srozumitelnosti a jednoduchosti pro spotřebitele, je vhodné stanovit jedno společné datum přechodu, do kterého by všechny úhrady a inkasní transakce měly tyto technické požadavky splňovat a zároveň ponechat trh otevřený dalšímu rozvoji a inovacím.
- (17) V přechodném období by měly být členské státy oprávněny povolit poskytovatelům platebních služeb, aby spotřebitelům umožnili nadále používat číslo BBAN pro vnitrostátní platební transakce, a to pod podmínkou, že bude zajištěna interoperabilita díky možnosti bezpečné technické konverze BBAN do příslušného jedinečného identifikátoru platebního účtu příslušným poskytovatelem platebních služeb. Poskytovatelé platebních služeb by za tuto službu neměli požadovat žádné přímé ani nepřímé poplatky.
- (18) Přestože úroveň rozvinutosti služeb v oblasti poskytování úhrad a inkas je v různých členských státech rozdílná, měla by být na konci přiměřené doby pro provedení stanovena jedna společná lhůta, která umožní uskutečnit všechny nezbytné postupy a přispěje ke koordinovanému, jednotnému a integrovanému přechodu na SEPA a zároveň napomůže předejít vytvoření dvourychlostní SEPA, jež by pro spotřebitele představovala větší nejasnosti.
- (19) Poskytovatelé a uživatelé platebních služeb by měli mít dostatek času na to, aby se přizpůsobili technickým požadavkům, avšak toto časové období by nemělo zbytečně oddálit dobu, kdy budou spotřebitelé moci využívat nového systému, či mařit úsilí provozovatelů, kteří již začali SEPA používat z vlastní iniciativy. Poskytovatelé platebních služeb by měli svým retailovým zákazníkům poskytnout nezbytné technické služby pro vnitrostátní a přeshraniční platební transakce, aby zajistili hladký a bezpečný přechod na technické požadavky stanovené tímto nařízením.

- (20) Je důležité poskytnout platebnímu sektoru právní jistotu, pokud jde o obchodní modely inkasa. Pro vytvoření rovných podmínek mezi poskytovateli platebních služeb je nezbytná regulace vícestranných mezibankovních poplatků za inkaso, aby bylo možné vytvořit jednotný trh inkas. Poplatky za transakce odmítnuté, vrácené nebo zrušené, protože je nelze řádně provést, nebo transakce vyžadující výjimečné zpracování (tzv. R-transakce, kde písmeno R může například znamenat „reject“, „refusal“ „return“, „reversal“, „revocation“ nebo „requests for cancellation“), by mohly pomoci zefektivnit rozdělování nákladů subjektům v rámci vnitřního trhu. Pro vytvoření účinného evropského trhu inkas by bylo zjevným přínosem vícestranné mezibankovní poplatky za jednu transakci zakázat. Poplatky za R-transakce by nicméně povoleny být měly, a to za předpokladu, že splňují určité podmínky. Poskytovatelé platebních služeb musí spotřebitelům poskytnout v zájmu transparentnosti a ochrany spotřebitele jasné a srozumitelné informace o poplatcích za R-transakce. V každém případě by R-transakcemi nemělo být dotčeno použití článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Dále je třeba poznamenat, že inkasa mají obecně jiný charakter než platby prováděné platebními kartami, zejména proto, že příjemci plateb mají více možností, jak motivovat plátce k využívání inkasa prostřednictvím předchozí smlouvy mezi příjemcem platby a plátcem, zatímco u plateb platebními kartami takové smlouvy neexistují a platební transakce jsou často izolovanými, nepravidelně se vyskytujícími událostmi. Ustanoveními o vícestranných mezibankovních poplatcích za inkasa není tedy dotčena analýza mezibankovních poplatků za transakce uskutečňované platebními kartami podle pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže. Zákaz podle tohoto nařízení se nevztahuje na další volitelné služby, pokud se jasně a jednoznačně odlišují od základních inkasních služeb a pokud poskytovatelé a uživatelé platebních služeb mají úplnou volnost tyto služby nabízet nebo využívat. Na tyto služby se nicméně vztahují unijní a vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže.
- (21) Možnost uplatňovat vícestranné mezibankovní poplatky za vnitrostátní a přeshraniční inkasní transakce by proto měla být časově omezena a měly by být stanoveny obecné podmínky uplatňování mezibankovních poplatků za R-transakce.
- (22) Komise by měla monitorovat výši poplatků za R-transakce v Unii. Poplatky za R-transakce na vnitřním trhu by se měly postupně sblížovat, aby se mezi členskými státy neodlišovaly natolik, že by mohly narušovat rovné podmínky.
- (23) V některých členských státech existují starší platební služby, jež jsou úhradou nebo inkasem, které však mají velmi specifické funkce, často z historických nebo právních důvodů. Objem transakcí u těchto služeb je většinou okrajový. Takové služby by proto mělo být možné klasifikovat jako produkty nadstandardní. U těchto nadstandardních produktů by přechodné období, dostatečně dlouhé na to, aby byl minimalizován dopad přechodu na uživatele platebních služeb, mělo oběma stranám trhu pomoci zaměřit se nejprve na přechod převažující části úhrad a inkas, a tím umožnit dřívejší využití většiny možných přínosů integrovaného trhu plateb v Unii. V některých členských státech existují zvláštní nástroje pro inkasní platby, které se velmi podobají transakcím uskutečňovaným platebními kartami tím, že k podnětu k platební transakci používá plátce kartu v prodejním místě, ale vlastní platební transakcí je inkaso. Při takových platebních transakcích je karta použita pouze k načtení, aby bylo snazší elektronicky vygenerovat zmocnění k inkasu, které musí být podepsáno plátcem v prodejním místě. I když takové platební služby nelze klasifikovat jako nadstandardní produkt, je v tomto případě vzhledem ke značnému objemu transakcí nutné stanovit pro tyto platební služby přechodné období. Toto přechodné období by mělo být dostatečně dlouhé na to, aby bylo zúčastněným stranám umožněno zavést místo nich dostatečnou SEPA náhradu.
- (24) Pro náležité fungování vnitřního trhu plateb je nezbytné zajistit, aby plátcí, jako jsou spotřebitelé, podniky nebo orgány veřejné správy, mohli uskutečňovat úhrady na platební účty držené příjemci, jejichž poskytovatelé platebních služeb se nacházejí v jiných členských státech a jsou dosažitelní v souladu s tímto nařízením.
- (25) K zajištění plynulého přechodu na SEPA by měla jakákoliv platná autorizace k provádění pravidelného inkasa ve prospěch daného příjemce v rámci stávajícího schématu zůstat po uplynutí období přechodu stanoveného v tomto nařízení nadále v platnosti. Tato autorizace by měla být chápána jako souhlas udělený poskytovateli platebních služeb plátcem k provádění pravidelného inkasa ve prospěch příjemce v souladu s tímto nařízením, pokud neexistují vnitrostátní právní předpisy o zachování platnosti zmocnění k inkasu nebo zákaznické dohody, které pozměňují zmocnění k inkasu tak, aby bylo umožněno jeho zachování. Je však nutné chránit práva spotřebitelů, a pokud stávající zmocnění k inkasu obsahuje nepodmíněné právo na vrácení peněžních prostředků, mělo by být toto právo zachováno.
- (26) Příslušné orgány by měly být zmocněny k účinnému plnění svých kontrolních povinností a přijímání veškerých opatření, včetně posuzování stížností, nutných k zajištění toho, aby poskytovatelé platebních služeb dodržovali toto nařízení. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby mohly být podávány stížnosti na uživatele platebních služeb, kteří nedodržují povinnosti podle tohoto nařízení, a aby mohlo být dodržování tohoto nařízení vymáháno efektivním a účinným způsobem správní nebo soudní cestou. V zájmu dodržování tohoto nařízení by měly příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracovat jak mezi sebou navzájem, tak

i s Evropskou centrální bankou (dále jen „ECB“) a národními centrálními bankami členských států a s ostatními příslušnými orgány, jako je Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ určenými podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů vztahujících se na poskytovatele platebních služeb.

- (27) Členské státy by měly stanovit sankce za porušování tohoto nařízení a měly by dbát o to, aby tyto sankce byly účinné, přiměřené a odrazující a aby byly řádně uplatňovány. Tyto sankce by neměly být uplatňovány vůči spotřebitelům.
- (28) Aby bylo možné zjednat nápravu v případě, že toto nařízení bylo nesprávně uplatněno nebo došlo ke sporům mezi uživateli a poskytovateli platebních služeb ohledně práv a povinností stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zavést odpovídající a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že se tyto postupy použijí pouze na spotřebitele nebo pouze na spotřebitele a mikropodniky.
- (29) Komise by měla předložit Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Evropskému orgánu pro bankovníctví a ECB zprávu o uplatňování tohoto nařízení. K této zprávě by měly být případně přiloženy návrhy na změnu tohoto nařízení.
- (30) Za účelem zajištění průběžné aktualizace technických požadavků na úhrady a inkasa v eurech, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o úpravu těchto technických požadavků. V prohlášení (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování EU připojenému k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, vzala konference na vědomí záměr Komise pokračovat v souladu se svými zavedenými postupy v konzultacích s odborníky jmenovanými členskými státy při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající a transparentní konzultace, a to i s ECB a všemi relevantními zúčastněnými stranami. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (31) Jelikož by poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členských státech, jejichž měnou není euro, museli podniknout více zvláštních přípravných prací nad rámec platebního trhu jejich národní měny, mělo by

být těmto poskytovatelům platebních služeb umožněno uplatňování technických požadavků na určitou dobu odložit. Členské státy, jejichž měnou není euro, by však měly dosáhnout souladu s technickými požadavky, aby došlo k vytvoření skutečného evropského platebního prostoru, což posílí vnitřní trh.

- (32) Má-li být zajištěna široká veřejná podpora pro SEPA, je zásadní, aby byla zajištěna i vysoká úroveň ochrany plátců, zejména v případě inkasních transakcí. Současné a zároveň jediné celoevropské spotřebitelské schéma inkasních plateb vytvořené EPC poskytuje bezvýhradné právo na vrácení autorizovaných plateb, kdy nebudou kladeny žádné otázky, a to po dobu osmi týdnů od data, kdy byly prostředky odečteny z účtu, přičemž toto právo na vrácení podléhá několika podmínkám podle článků 62 a 63 směrnice 2007/64/ES. Vzhledem k současné situaci na trhu a k nutnosti zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele by měl být dopad těchto ustanovení posouzen ve zprávě, kterou má Komise podle článku 87 směrnice 2007/64/ES předložit nejpozději 1. listopadu 2012 Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému sociálnímu a hospodářskému výboru a ECB spolu s případným návrhem na přezkum uvedené směrnice.
- (33) Na zpracování osobních údajů provedené v souladu s tímto nařízením se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾. Přechod na SEPA a zavedení společných norem a pravidel pro platby by měly být prováděny v souladu s vnitrostátními právními předpisy na ochranu citlivých osobních údajů platných v jednotlivých členských státech a měly by chránit zájmy občanů Unie.
- (34) Finanční zprávy týkající se plateb a úhrad v SEPA nespádají do oblasti působnosti Dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými ze dne 28. června 2010 o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu⁽³⁾.
- (35) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení technických a obchodních požadavků na úhrady a inkasa v eurech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 5.

- (36) V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 924/2009 by měly členské státy zrušit vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování, které jsou uloženy poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance a které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů do výše 50 000 EUR. Shromažďování statistických údajů o platební bilanci na základě zúčtování prováděné od ukončení kontroly deviz do současnosti bylo a je jedním z významných zdrojů dat spolu s ostatními, jako jsou přímé průzkumy, a přispívá k vytváření kvalitních statistik. Od počátku devadesátých let 20. století si některé členské státy zvolily, že budou více používat informace, které přímo poskytují společnosti a domácnosti, spíše než údaje, jež poskytují banky za své klienty. Ačkoli podávání zpráv na základě zúčtování představuje řešení, které z hlediska společnosti jako celku snižuje náklady na sestavování platební bilance a současně zaručuje, že statistiky budou mít vysokou kvalitu, může zachování tohoto typu podávání zpráv v případě přeshraničních plateb v úzkém slova smyslu snížit v některých členských státech efektivitu a zvýšit náklady. Protože cílem SEPA je omezit náklady na přeshraniční platby, měly by být oznamovací povinnosti založené na zúčtování zcela zrušeny.
- (37) Za účelem větší právní jistoty je vhodné sladit lhůty pro mezibankovní poplatky stanovené v článku 7 nařízení (ES) č. 924/2009 s ustanoveními tohoto nařízení.
- (38) Nařízení (ES) č. 924/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

- Toto nařízení stanoví pravidla pro úhrady a inkasní transakce denominované v eurech v rámci Unie, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v Unii nebo pokud se jediný poskytovatel platebních služeb v rámci platební transakce nachází v Unii.
- Toto nařízení se nevztahuje na:
  - platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb a v rámci poskytovatelů platebních služeb, včetně jejich obchodních zástupců nebo poboček, na jejich vlastní účet;
  - platební transakce zpracovávané a vypořádávané platebními systémy pro velké platby, avšak kromě inkasních transakcí, u kterých plátce výslovně nepožádal, aby byly provedeny prostřednictvím platebních systémů pro velké platby;
  - platební transakce uskutečňované prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku, včetně výběrů hotovosti, pokud není platební karta nebo podobný prostředek použit

pouze k získání informací nutných přímo pro provedení úhrady nebo inkasa na platební účet a z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN;

- platební transakce prováděné pomocí jakéhokoli telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, pokud výsledkem takových platebních transakcí není úhrada ani inkaso na platební účet a z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN;
- transakce poukazování peněz ve smyslu čl. 4 odst. 13 směrnice 2007/64/ES;
- platební transakce, při kterých dochází k převodu elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽¹⁾, pokud výsledkem těchto transakcí není úhrada nebo inkaso na platební účet nebo z platebního účtu identifikovatelného ve formátu BBAN nebo IBAN.

3. Pokud se platební schémata zakládají na platebních transakcích prostřednictvím úhrad nebo inkas, zároveň však obsahují doplňující volitelné prvky nebo služby, vztahuje se toto nařízení pouze na úhrady a inkasa, které tvoří základ těchto transakcí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „úhradou“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba za účelem připsání částky na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynů plátce poskytovatelem platebních služeb, u něhož má plátce veden platební účet;
- „inkasem“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba za účelem odepsání částky z platebního účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu plátce;
- „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu plátce fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz ve prospěch platebního účtu příjemce;
- „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

- 6) „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků s formálními a standardizovanými postupy a se společnými pravidly pro zpracování, zúčtování nebo vypořádání platebních transakcí;
- 7) „platebním schématem“ jednotný soubor pravidel, postupů a norem nebo prováděcích pokynů, na kterých se dohodli poskytovatelé platebních služeb, pro provádění platebních transakcí v Unii a v rámci členských států, oddělený od jakékoliv infrastruktury nebo platebního systému, který zajišťuje jeho provoz;
- 8) „poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb spadající do některé z kategorií uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a právnické a fyzické osoby uvedené v článku 26 směrnice 2007/64/ES, s výjimkou subjektů uvedených v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽¹⁾, v jejichž případě bylo upuštěno od uplatňování ustanovení podle čl. 2 odst. 3 směrnice 2007/64/ES;
- 9) „uživatelé platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce nebo příjemce;
- 10) „platební transakcí“ převod peněžních prostředků mezi platebními účty v Unii z podnětu plátce nebo příjemce bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 11) „platebním příkazem“ pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 12) „mezibankovním poplatkem“ poplatek placený mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemce za provedení inkasní transakce;
- 13) „vícestranným mezibankovním poplatkem“ vícestranný mezibankovní poplatek, který je předmětem dohody mezi více než dvěma poskytovateli platebních služeb;
- 14) „BBAN“ identifikátor čísla platebního účtu, který jedinečným způsobem označuje jednotlivý platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v členském státě a který lze použít pouze pro vnitrostátní platební transakce, přičemž pro účely přeshraničních platebních transakcí je tentýž platební účet označen číslem ve formátu IBAN;
- 15) „IBAN“ mezinárodní identifikátor čísla platebního účtu, který jedinečným způsobem označuje jednotlivý platební účet v členském státě, jehož prvky jsou stanoveny Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO);
- 16) „kódem BIC“ identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb a jehož prvky jsou stanoveny ISO;
- 17) „normou ISO 20022 XML“ norma pro vytváření elektronických finančních zpráv, kterou definuje ISO a která zahrnuje fyzické znázornění platebních transakcí v jazyce XML v souladu s obchodními pravidly a prováděcími pokyny celounijních schémat pro platební transakce v oblasti působnosti tohoto nařízení;
- 18) „platebními systémy pro velké platby“ platební systémy, jejichž hlavním účelem je zpracovávat, zúčtovat nebo vypořádávat jednotlivé platební transakce, které mají vysokou prioritu a naléhavost a především velkou hodnotu;
- 19) „dnem vypořádání“ den, kdy dojde ke splnění povinností spojených s převodem peněžních prostředků mezi poskytovatelem platebních služeb plátce a poskytovatelem platebních služeb příjemce;
- 20) „inkasováním“ část inkasní transakce, která je zahájena podnětem příjemce k provedení inkasa a zakončena odesláním příslušné částky z platebního účtu plátce;
- 21) „zmocněním k inkasu“ vyjádření souhlasu a autorizace, které plátce uděluje příjemci a (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce) poskytovateli platebních služeb plátce a kterým příjemci povoluje dát podnět k inkasování určité částky z určeného platebního účtu plátce a poskytovateli platebních služeb povoluje tyto pokyny splnit;
- 22) „platebním systémem malých plateb“ platební systém, jehož hlavním účelem je zpracování, zúčtování nebo vypořádání úhrad a inkas, které jsou obvykle zasílány hromadně a mají převážně malou výši a nízkou prioritu, přičemž se nejedná o platební systém pro velké platby;
- 23) „mikropodnikem“ podnik, který je v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách podnikem vymezeným v článku 1 a v čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁾;
- 24) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která na základě smluv o platebních službách jedná za jiným než obchodním, podnikatelským nebo profesním účelem;
- 25) „R-transakcí“ platební transakce, kterou poskytovatel platebních služeb nemůže řádně provést nebo která vede k výjimečnému zpracování, mimo jiné z důvodu nedostatečného krytí, odvolání, chybně uvedených částky nebo chybně uvedeného data, neexistence zmocnění k inkasu, chybného čísla platebního účtu nebo uvedení zrušeného platebního účtu;
- 26) „přeshraniční platební transakcí“ platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v různých členských státech;
- 27) „vnitrostátní platební transakcí“ platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v témže členském státě;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

28) „referenční stranou“ fyzická nebo právnická osoba, jejímž jménem plátce provádí nebo příjemce přijímá platbu.

Článek 3

Dosažitelnost

1. Poskytovatel platebních služeb příjemce, který je dosažitelný pro vnitrostátní úhradu v rámci platebního schématu, musí být v souladu s pravidly celounijního platebního schématu dosažitelný pro úhradu z podnětu plátce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nacházejícího se v kterémkoliv členském státě.

2. Poskytovatel platebních služeb plátce, který je dosažitelný pro vnitrostátní inkaso v rámci určitého platebního schématu, musí být v souladu s pravidly celounijního platebního schématu dosažitelný pro inkaso z podnětu příjemce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nacházejícího se v kterémkoliv členském státě.

3. Odstavec 2 se použije pouze na inkasa, která mohou spotřebitelé provádět jako plátcí v rámci tohoto platebního schématu.

Článek 4

Interoperabilita

1. Platební schémata využívaná poskytovateli platebních služeb za účelem provádění úhrad a inkasa musí splňovat tyto podmínky:

a) pravidla těchto schémat jsou stejná pro vnitrostátní a přeshraniční úhrady v rámci Unie a obdobně pro vnitrostátní a přeshraniční inkasní transakce v rámci Unie;

b) účastníci platebního schématu představují většinu poskytovatelů platebních služeb ve většině členských států a představují většinu poskytovatelů platebních služeb v Unii, přičemž se v úvahu berou pouze poskytovatelé platebních služeb, kteří úhrady popřípadě inkaso poskytují.

Pokud plátce ani příjemce nejsou spotřebitelé, berou se pro účely prvního pododstavce písm. b) v úvahu pouze členské státy, v nichž poskytovatelé platebních služeb tyto služby poskytují, a pouze poskytovatelé poskytující tyto služby.

2. Provozovatel platebního systému malých plateb v Unii, případně jeho účastníci, pokud daný systém nemá formálního provozovatele, zajistí technickou interoperabilitu svého platebního systému s ostatními platebními systémy malých plateb v Unii pomocí norem vytvořených mezinárodními nebo evropskými normalizačními orgány. Nepřijímají obchodní pravidla, která omezují interoperabilitu s ostatními platebními systémy malých plateb v Unii. Platební systémy určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech

a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry⁽¹⁾ jsou povinny zajistit pouze technickou interoperabilitu s ostatními platebními systémy určenými podle uvedené směrnice.

3. Zpracování úhrad a inkas nesmějí bránit technické překážky.

4. Majitel platebního schématu, a pokud dané schéma nemá formálního majitele, hlavní účastník nově zřízeného platebního schématu malých plateb, který má účastníky v nejméně osmi členských státech, může příslušné orgány v členském státě, v němž se nachází majitel platebního schématu nebo jeho hlavní účastník, požádat o dočasnou výjimku z požadavků stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. b). Tyto příslušné orgány, po konzultaci s příslušnými orgány v ostatních členských státech, v nichž má nově zřízené platební schéma alespoň jednoho účastníka, a Komise a ECB mohou udělit tuto výjimku na nejvýše tři roky. Tyto příslušné orgány přijmou toto rozhodnutí s ohledem na to, zda nově zřízené platební schéma má potenciál rozvinout se v plnohodnotné celoevropské platební schéma a přispívat ke zlepšování hospodářské soutěže a k podpoře inovací.

5. Kromě platebních služeb, na něž se vztahuje výjimka uvedená v čl. 16 odst. 4, nabývá tento článek účinku dne 1. února 2014.

Článek 5

Požadavky na úhrady a inkasní transakce

1. Poskytovatelé platebních služeb provádějí úhrady a inkasní transakce za těchto podmínek:

a) musí používat identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy za účelem identifikace platebních účtů bez ohledu na to, kde se dotyčný poskytovatel platebních služeb nachází;

b) musí používat při převodu platebních transakcí jiným poskytovatelům platebních služeb nebo prostřednictvím platebního systému malých plateb formát zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy;

c) musí zajistit, aby uživatelé platebních služeb používali pro identifikaci platebních účtů identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy, bez ohledu na to, zda se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nebo jediný poskytovatel platebních služeb účastníci se platební transakce nacházejí v témže členském státě nebo v různých členských státech;

d) musí zajistit, aby v případě, že uživatel platebních služeb, jenž není spotřebitel nebo mikropodnik, dává podnět k jednotlivým úhradám nebo jednotlivým inkasům, které nejsou předávány jednotlivě, nýbrž jsou předány hromadně ke zpracování, nebo je přijímá, byly používány formáty zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

Aniž je dotčen první pododstavec písm. b), použijí poskytovatelé platebních služeb na zvláštní žádost uživatele platebních služeb ve vztahu k tomuto uživateli platebních služeb formáty zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy.

2. Poskytovatelé platebních služeb musí provádět úhrady v souladu s následujícími požadavky a dodržovat povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici 95/46/ES:

- a) poskytovatel platebních služeb plátce musí zajistit, aby plátce poskytoval údaje podle bodu 2 písm. a) přílohy;
- b) poskytovatel platebních služeb plátce musí poskytovateli platebních služeb příjemce poskytnout údaje podle bodu 2 písm. b) přílohy;
- c) poskytovatel platebních služeb příjemce musí poskytnout nebo zpřístupnit příjemci údaje podle bodu 2 písm. d) přílohy.

3. Poskytovatelé platebních služeb musí provádět inkasa v souladu s následujícími požadavky a dodržovat povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnici 95/46/ES:

- a) Poskytovatel platebních služeb příjemce musí zajistit, aby:
  - i) příjemce poskytnul spolu s prvním inkasem a jednorázovým inkasem a s každou následující platební transakcí údaje podle bodu 3 písm. a) přílohy,
  - ii) plátce dal souhlas jak příjemci, tak poskytovateli platebních služeb plátce (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce); zmocnění k inkasu spolu s jejich pozdějšími změnami či dokladem o jejich zrušení se uchovávají u příjemce nebo u jím pověřené třetí osoby a příjemce je o této povinnosti informován poskytovatelem platebních služeb v souladu s články 41 a 42 směrnice 2007/64/ES.
- b) Poskytovatel platebních služeb příjemce musí poskytnout poskytovateli platebních služeb plátce údaje podle bodu 3 písm. b) přílohy.
- c) Poskytovatel platebních služeb plátce musí poskytnout nebo zpřístupnit plátci údaje podle bodu 3 písm. c) přílohy.
- d) Plátce musí mít právo dát svému poskytovateli platebních služeb pokyn, aby:
  - i) omezil inkaso na určitou částku nebo periodicitu, případně obojí,
  - ii) v případě, že zmocnění k inkasu v rámci platebního schématu nestanoví právo na vrácení peněžních prostředků, ověřil před odepsáním částky z platebního účtu každou inkasní transakci a zkontroloval, zda částka a periodicitu zadané inkasní transakce odpovídá částce a periodicitě stanovené ve zmocnění k inkasu, a to na základě informací týkajících se zmocnění k inkasu.

- iii) zablokoval veškerá inkasa z platebního účtu plátce nebo inkasa z podnětu jednoho nebo více určených příjemců nebo povolil inkasa pouze z podnětu jednoho nebo více určených příjemců.

Pokud plátce ani příjemce není spotřebitelem, není poskytovatel platebních služeb povinen dodržovat požadavky stanovené v písm. d) bodě i), ii) nebo iii).

Plátce musí být informován svým poskytovatelem platebních služeb o právech uvedených v písmenu d) v souladu s články 41 a 42 směrnice 2007/64/ES.

Při první inkasní transakci nebo při jednorázové inkasní transakci a při každé následné inkasní transakci zašle příjemce svému poskytovateli platebních služeb informace týkající se zmocnění k inkasu a poskytovatel platebních služeb příjemce předá tyto informace týkající se zmocnění k inkasu při každé inkasní transakci poskytovateli platebních služeb plátce.

4. Je-li požadována úhrada, sdělí příjemce, který přijímá úhradu, svým plátcům kromě požadavků uvedených v odstavci 1 také identifikátor svého platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy a rovněž kód BIC svého poskytovatele platebních služeb, v případě vnitrostátních platebních transakcí do 1. února 2014 a v případě přeshraničních platebních transakcí do 1. února 2016, avšak pouze v nutných případech.

5. Před uskutečněním první inkasní transakce sdělí plátce identifikátor svého platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy. Plátce sdělí kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce v případě vnitrostátních platebních transakcí do 1. února 2014 a v případě přeshraničních platebních transakcí do 1. února 2016, avšak pouze v nutných případech.

6. Pokud rámcová dohoda mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb nestanoví právo na vrácení peněžních prostředků, poskytovatel platebních služeb plátce ověří, aniž je dotčen odst. 3 písm. a) bod ii), každou inkasní transakci a před odepsáním částky z platebního účtu zkontroluje, zda částka zadané inkasní transakce odpovídá částce a periodicitě stanovené ve zmocnění k inkasu, a to na základě informací týkajících se zmocnění k inkasu.

7. Po 1. únoru 2014 v případě vnitrostátních platebních transakcí a po 1. únoru 2016 v případě přeshraničních platebních transakcí poskytovatelé platebních služeb nesmí požadovat, aby uživatelé platebních služeb uváděli kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce nebo poskytovatele platebních služeb příjemce.

8. Poskytovatelé platebních služeb plátce a příjemce neúčtují žádné další poplatky za načítání údajů za účelem automatického generování zmocnění k inkasu k uvedeným platebním transakcím zahájeným platební kartou nebo jejím prostřednictvím v prodejním místě, jejichž výsledkem je inkaso.

Článek 6

Lhůty

1. Ode dne 1. února 2014 musí být úhrady prováděny v souladu s technickými požadavky stanovenými v čl. 5 odst. 1, 2 a 4 a v bodech 1 a 2 přílohy.

2. Ode dne 1. února 2014 musí být inkasa prováděna v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3 a požadavky stanovenými v čl. 5 odst. 1, 3, 5, 6 a 8 a v bodech 1 a 3 přílohy.

3. Aniž je dotčen článek 3, musí být inkasa prováděna v souladu s požadavky stanovenými v čl. 8 odst. 1 ode dne 1. února 2017 v případě vnitrostátních plateb a ode dne 1. listopadu 2012 v případě přeshraničních plateb.

4. U vnitrostátních platebních transakcí může členský stát nebo poskytovatelé platebních služeb členského státu se souhlasem daného členského státu stanovit kratší lhůty, než jaké jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, přičemž zohlední a posoudí připravenost a ochotu svých občanů.

Článek 7

Platnost zmocnění k inkasu a právo na vrácení peněžních prostředků

1. Jakákoliv platná autorizace k pravidelnému inkasu v rámci stávajícího platebního schématu udělená příjemci před 1. únorem 2014 zůstává v platnosti i po tomto dni a je považována za souhlas udělený poskytovateli platebních služeb plátce k provádění pravidelného inkasa ve prospěch tohoto příjemce v souladu s tímto nařízením, pokud neexistují vnitrostátní právní předpisy nebo zákaznické dohody, které zajišťují zachování platnosti zmocnění k inkasu.

2. Zmocnění k inkasu uvedená v odstavci 1 musí umožňovat bezvýhradné vrácení peněžních prostředků a vrácení peněžních prostředků ke dni vrácené platby, pokud takové vrácení peněžních prostředků bylo stanoveno v rámci stávajícího zmocnění k inkasu.

Článek 8

Mezibankovní poplatky za inkasní transakce

1. Aniž je dotčen odstavec 2, nevztahuje se na inkasní transakce žádný vícestranný mezibankovní poplatek za jednu inkasní transakci ani jiná dohodnutá odměna se stejným cílem nebo účinkem.

2. Na R-transakce lze vícestranný mezibankovní poplatek uplatnit za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

a) cílem dohody mezi stranami je efektivní přerozdělení nákladů poskytovateli platebních služeb, který R-transakci způsobil, nebo uživateli platebních služeb, jehož poskytovatel platebních služeb tuto transakci způsobil, s přihlédnutím k existenci transakčních nákladů, přičemž musí být zajištěno, aby plátcí nebyly automaticky účtovány poplatky,

a aby poskytovatel platebních služeb neúčtoval uživateli platebních služeb za určitý typ R-transakcí poplatky převyšující náklady, které poskytovateli platebních služeb vznikají v souvislosti s těmito transakcemi;

b) poplatky jsou založeny výhradně na nákladech;

c) výše poplatků nepřevyšuje skutečné náklady na zpracování R-transakce nákladově nejefektivnějším srovnatelným poskytovatelem platebních služeb, který je reprezentativní stranou dohody z hlediska objemu transakcí a povahy služeb;

d) uplatní-li poskytovatelé platebních služeb poplatky podle písmen a), b) a c), nesmí svým uživatelům platebních služeb účtovat další poplatky spojené s náklady, které jsou již těmito mezibankovními poplatky pokryty;

e) nesmí existovat žádná praktická ani hospodářsky schůdnější alternativa dohody, která by umožnila stejně účinné nebo účinnější zpracování R-transakcí za stejnou nebo nižší cenu pro spotřebitele.

Pro účely prvního pododstavce se při výpočtu poplatků za R-transakce zohledňují pouze kategorie nákladů přímo a jednoznačně spojené se zpracováním R-transakce. Tyto náklady musí být přesně vymezeny. Rozpis výše nákladů včetně zvláštního popisu jejich jednotlivých složek je součástí dohody, aby je bylo možné snadno ověřit a kontrolovat.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na jednostranné úpravy poskytovatelů platebních služeb a na dvoustranné dohody mezi poskytovateli platebních služeb, které mají stejný cíl nebo účinek jako vícestranné dohody.

Článek 9

Dostupnost plateb

1. Plátce, který provádí úhradu ve prospěch příjemce, který je majitelem platebního účtu nacházejícího se v Unii, si nesmí určovat členský stát, v němž se má tento platební účet nacházet, pokud je tento platební účet dosažitelný v souladu s článkem 3.

2. Příjemce, který přijímá úhradu nebo používá inkaso k získávání peněžních prostředků od plátce, který je majitelem platebního účtu nacházejícího se v Unii, si nesmí určovat členský stát, v němž se má tento platební účet nacházet, pokud je tento platební účet dosažitelný v souladu s článkem 3.

Článek 10

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány pro zajišťování dodržování tohoto nařízení, kterými mohou být veřejné orgány, subjekty stanovené vnitrostátním právem nebo veřejné orgány, jež jsou k tomu vnitrostátním právem výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank. Členské státy mohou jako příslušné orgány určit stávající subjekty.

2. Členské státy oznámí Komisi příslušné orgány určené podle odstavce 1 do 1. února 2013. Neprodleně oznámí Komisi a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovníctví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovníctví“) všechny následné změny týkající se těchto orgánů.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v odstavci 1 měly veškeré pravomoci nezbytné k výkonu svých povinností. Jestliže je pro záležitost, na něž se vztahuje toto nařízení, určen na území členských států více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby tyto orgány úzce spolupracovaly a mohly tak své příslušné povinnosti vykonávat efektivně.

4. Příslušné orgány musí efektivně kontrolovat dodržování tohoto nařízení poskytovateli platebních služeb a přijmou veškerá opatření, jež jsou k zajištění tohoto dodržování nezbytná. Musí vzájemně spolupracovat v souladu s článkem 24 směrnice 2007/64/ES a článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 11

Sankce

1. Členské státy stanoví do 1. února 2013 sankce za porušení tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Takto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení a opatření Komisi do 1. srpna 2013 a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 se nevztahují na spotřebitele.

Článek 12

Postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy zavedou přiměřené a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy pro urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z tohoto nařízení. Za tímto účelem určí členské státy stávající subjekty, nebo případně zřídí subjekty nové.

2. Členské státy oznámí Komisi subjekty uvedené v odstavci 1 do 1. února 2013. Neprodleně oznámí Komisi všechny následné změny týkající se těchto subjektů.

3. Členské státy mohou stanovit, že tento článek se použije pouze na ty uživatele platebních služeb, kteří jsou spotřebiteli nebo mikropodniky. Členské státy oznámí Komisi tato ustanovení do 1. srpna 2013.

Článek 13

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14, pokud jde o změny přílohy s ohledem na technický pokrok a vývoj trhu.

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 31. března 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu i Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 15

Přezkum

Do 1. února 2017 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, ECB a Evropskému orgánu pro bankovníctví zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně spolu s příslušným návrhem.

Článek 16

Přechodná ustanovení

1. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy povolit poskytovatelům platebních služeb, aby do 1. února 2016 poskytovali uživatelům platebních služeb u vnitrostátních

platebních transakcí konverzní služby a umožnili jim tak i nadále používat číslo účtu ve formátu BBAN místo identifikátoru platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy, a to pod podmínkou, že je zajištěna interoperabilita pomocí technicky proveditelné a bezpečné konverze čísla účtu ve formátu BBAN plátce a příjemce na příslušný identifikátor platebního účtu podle bodu 1 písm. a) přílohy. Tento identifikátor platebního účtu se poskytne uživatelům platebních služeb, kteří dávají podnět k platbě, případně před provedením platby. Poskytovatelé platebních služeb v takovém případě neúčtují uživatelům platebních služeb žádné poplatky, které by byly přímo či nepřímo spojeny s těmito konverzními službami.

2. Poskytovatelé platebních služeb, kteří nabízejí platební služby denominované v eurech a nacházejí se v členském státě, jehož měnou není euro, musí v případě, že nabízejí platební služby denominované v eurech, dodržovat článek 3 od 31. října 2016. Je-li však euro jako měna některého takového členského státu zavedeno před 31. říjnem 2015, poskytovatel platebních služeb, který se nachází v tomto členském státě, musí dodržovat článek 3 do jednoho roku ode dne, kdy se daný členský stát stal členem eurozóny.

3. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit, aby do 1. února 2016 upustily ode všech nebo od některých požadavků stanovených v čl. 6 odst. 1 a 2 v případě úhrad a inkasních transakcí s kumulativním podílem na trhu menším než 10 % celkového počtu úhrad nebo celkového počtu inkasních transakcí v uvedeném členském státě, a to na základě oficiálních statistik platebního styku zveřejňovaných každoročně ECB.

4. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit, aby do 1. února 2016 upustily ode všech nebo od některých požadavků stanovených v čl. 6 odst. 1 a 2 v případě platebních transakcí generovaných za použití platební karty v prodejním místě, jejichž výsledkem je inkaso odečtené a odeslané z platebního účtu identifikovatelného číslem účtu ve formátu BBAN nebo IBAN.

5. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy povolit svým příslušným orgánům, aby do 1. února 2016 v případě uživatelů platebních služeb, kteří dávají podnět k jednotlivým úhradám či inkasům, které jsou zasílány hromadně, nebo je přijímají, upustily od uplatňování požadavku stanoveného v čl. 5 odst. 1 písm. d) na používání formátu zpráv podle bodu 1 písm. b) přílohy. Bez ohledu na případné upuštění od těchto požadavků musí poskytovatelé platebních služeb dodržovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. d), pokud o takovou službu požádá uživatel platebních služeb.

6. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a 2 mohou členské státy odložit použitelnost požadavků na uvádění kódu BIC u vnitrostátních platebních transakcí podle čl. 5 odst. 4, 5 a 7 do 1. února 2016.

7. Pokud má členský stát v úmyslu využít výjimky stanovené v odstavcích 1, 3, 4, 5 nebo 6, oznámí tuto skutečnost do 1. února 2013 Komisi a následně povolí svým příslušným orgánům, aby případně upustily od některých nebo všech požadavků stanovených v článku 5, čl. 6 odst. 1 nebo 2 u daných platebních transakcí uvedených v příslušných odstavcích nebo pododstavcích, a to na období nepřesahující období platnosti výjimky. Členské státy oznámí Komisi, na které platební transakce se výjimka vztahuje, jakož i veškeré pozdější změny.

8. Poskytovatelé platebních služeb nacházející se v členském státě, jehož měnou není euro, a uživatelé platebních služeb využívající platební službu v takovém státě musí dodržovat požadavky stanovené v člincích 4 a 5 od 31. října 2016. Provozovatelé platebních systémů malých plateb pro členský stát, jehož měnou není euro, musí dodržovat požadavky čl. 4 odst. 2 od 31. října 2016.

Je-li však euro jako měna takového členského státu zavedeno před 31. říjnem 2015, musí poskytovatelé platebních služeb nebo případně provozovatelé platebních systémů malých plateb nacházející se v tomto členském státě a uživatelé platebních služeb využívající platebních služeb v tomto členském státě dodržovat uvedené požadavky do jednoho roku ode dne, kdy tento členský stát přistoupil k eurozóně, avšak ne před uplynutím příslušných lhůt stanovených pro členské státy, jejichž měnou bylo euro ke dni 31. března 2012.

Článek 17

Změny nařízení (ES) č. 924/2009

Nařízení (ES) č. 924/2009 se mění takto:

1) V článku 2 se bod 10 nahrazuje tímto:

„10) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností (*).

(*) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.“

2) V článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Poplatky, které poskytovatel platebních služeb účtuje uživateli platební služby za přeshraniční platby, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Poskytovatel platebních služeb může uživateli platebních služeb účtovat dodatečné poplatky k poplatkům účtovaným v souladu s čl. 3 odst. 1 v případě, že tento uživatel dá poskytovateli platebních služeb pokyn k provedení přeshraniční platební transakce, aniž by sdělil IBAN, a případně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. dubna, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (*), příslušný kód BIC, platebního účtu v druhém členském státě. Tyto poplatky musí být přiměřené a musí odpovídat nákladům. Na jejich výši se poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodnou. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o výši dodatečných poplatků v dostatečném časovém předstihu před tím, než je uživatel platebních služeb touto dohodou vázán.

(*) Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

„1. S účinkem od 1. února 2016 zruší členské státy vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance, které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů.“

5) Článek 7 se mění takto:

a) V odstavci 1 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

b) V odstavci 2 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

c) V odstavci 3 se slova „před 1. listopadem 2012“ nahrazují slovy „před 1. únorem 2017“.

6) Článek 8 se zrušuje.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA

TECHNICKÉ POŽADAVKY (ČLÁNEK 5)

- 1) Kromě základních požadavků uvedených v článku 5 se na úhrady a inkasní transakce vztahují tyto technické požadavky:
- a) Identifikátorem platebního účtu uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a c) je IBAN.
  - b) Standardním formátem zpráv uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. b) a d) je norma ISO 20022 XML.
  - c) V poli s doplňujícími informacemi pro příjemce musí být možné uvést 140 znaků. Platební schémata mohou umožnit zadání většího počtu znaků, není-li ovšem zařízení použité k posílání informací z hlediska počtu znaků technicky omezeno; v takovém případě se uplatní technicky daná mezní hodnota zařízení.
  - d) Doplňující referenční informace a všechny další údaje poskytované v souladu s body 2 a 3 této přílohy si poskytovatelé platebních služeb předávají v platebním řetězci v úplné podobě a beze změn.
  - e) Jsou-li požadované údaje k dispozici v elektronické podobě, platební transakce musí umožnit plně automatizované, elektronické zpracování ve všech fázích zpracování v celém platebním řetězci (přímé zpracování od klienta ke klientovi), které umožní uskutečnit celý platební proces elektronicky bez nutnosti opětovného zadání nebo manuálního zásahu. Kdykoli je to možné, použije se toto ustanovení i na výjimečné zpracování úhrad a inkasních transakcí.
  - f) Platební schémata nestanoví žádnou minimální prahovou hodnotu pro výši platební transakce, avšak nemusejí zpracovávat platební transakce nulové hodnoty.
  - g) Platební schémata nejsou povinna provádět úhrady a inkasa převyšující částku 999 999 999,99 EUR.
- 2) Kromě požadavků uvedených v bodě 1 se na úhrady vztahují i tyto požadavky:
- a) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. a) jsou:
    - i) jméno/název platebního plátce nebo číslo účtu plátce ve formátu IBAN,
    - ii) částka úhrady,
    - iii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN,
    - iv) jméno/název příjemce, pokud je k dispozici,
    - v) případně doplňující informace.
  - b) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. b) jsou:
    - i) jméno/název plátce,
    - ii) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN,
    - iii) částka úhrady,
    - iv) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN,
    - v) případně doplňující informace,
    - vi) případně identifikační kód příjemce,
    - vii) jméno referenční strany příjemce,
    - viii) případně účel úhrady,
    - ix) případně kategorie účelu úhrady.
  - c) Kromě toho poskytovatel platebních služeb plátce poskytne poskytovateli platebních služeb příjemce tyto povinné údaje:
    - i) kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),

- ii) kód BIC poskytovatele platebních služeb příjemce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
  - iii) identifikační kód platebního schématu,
  - iv) den vypořádání úhrady,
  - v) referenční číslo poskytovatele platebních služeb plátce vztahující se ke zprávě o úhradě.
- d) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. c) jsou:
- i) jméno/název plátce,
  - ii) částka úhrady,
  - iii) případně doplňující informace.
- 3) Kromě požadavků uvedených v bodě 1 se na inkasní transakce vztahují i tyto požadavky:
- a) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. a) bodě i) jsou:
- i) typ inkasa (trvalé, jednorázové, první, poslední nebo zrušené),
  - ii) jméno/název příjemce,
  - iii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN, na který má být připsána inkasovaná částka,
  - iv) jméno/název plátce, pokud je k dispozici,
  - v) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN, ze kterého má být odepsána inkasovaná částka,
  - vi) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
  - vii) pokud plátce udělil zmocnění k inkasu po dni 31. března 2012, datum podpisu zmocnění k inkasu,
  - viii) inkasovaná částka,
  - ix) pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal, jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu poskytnutý původním příjemcem, který zmocnění k inkasu vydal,
  - x) identifikátor příjemce,
  - xi) pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal, identifikátor původního příjemce, který zmocnění k inkasu vydal,
  - xii) případně doplňující informace příjemce určené plátcí,
  - xiii) případně účel inkasování,
  - xiv) případně kategorie účelu inkasování.
- b) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. b) jsou:
- i) kód BIC poskytovatele platebních služeb příjemce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
  - ii) kód BIC poskytovatele platebních služeb plátce (pokud se poskytovatelé platebních služeb zapojení do platební transakce nedohodnou jinak),
  - iii) jméno/název referenční strany plátce (je-li uvedeno v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
  - iv) identifikační kód referenční strany plátce (je-li uveden v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
  - v) jméno/název referenční strany příjemce (je-li uvedeno v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
  - vi) identifikační kód referenční strany příjemce (je-li uveden v dematerializovaném zmocnění k inkasu),
  - vii) identifikační kód platebního schématu,
  - viii) den vypořádání inkasování,
  - ix) referenční údaj poskytovatele platebních služeb příjemce vztahující se k inkasování,

- x) typ zmocnění k inkasu,
  - xi) typ inkasa (trvalé, jednorázové, první, poslední nebo zrušené),
  - xii) jméno/název příjemce,
  - xiii) číslo platebního účtu příjemce ve formátu IBAN, na který má být připsána inkasovaná částka,
  - xiv) jméno/název plátce, pokud je k dispozici,
  - xv) číslo platebního účtu plátce ve formátu IBAN, ze kterého má být odepsána inkasovaná částka,
  - xvi) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
  - xvii) datum podpisu zmocnění k inkasu, pokud plátce vydá zmocnění k inkasu po 31. března 2012,
  - xviii) inkasovaná částka,
  - xix) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu poskytnutý původním příjemcem, který zmocnění k inkasu vydal (pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal),
  - xx) identifikátor příjemce,
  - xxi) identifikátor původního příjemce, který vydal zmocnění k inkasu (pokud zmocnění k inkasu převzal jiný příjemce než příjemce, který zmocnění k inkasu vydal),
  - xxii) případně doplňující informace příjemce určené plátcí.
- c) Údaji uvedenými v čl. 5 odst. 3 písm. c) jsou:
- i) jedinečný referenční údaj zmocnění k inkasu,
  - ii) identifikátor příjemce,
  - iii) jméno/název příjemce,
  - iv) inkasovaná částka,
  - v) případně doplňující informace,
  - vi) identifikační kód platebního schématu.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 261/2012

ze dne 14. března 2012,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 42 první pododstavec a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Následné reformy společné organizace trhu s mlékem a mléčnými výrobky, které jsou nyní obsaženy v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽⁴⁾, byly zaměřeny na tržní orientaci, tj. nechat zemědělce rozhodovat podle cenových signálů o tom, co a jaké množství produkovat, aby se tak podpořila konkurenční situace v odvětví mléka a jeho udržitelnost z hlediska celosvětového obchodu. Nařízením Rady (ES) č. 72/2009 ze dne 19. ledna 2009 o úpravách společné zemědělské politiky změnou nařízení (ES) č. 247/2006, (ES) č. 320/2006, (ES) č. 1405/2006, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 3/2008 a (ES) č. 479/2008 a zrušením nařízení (EHS) č. 1883/78, (EHS) č. 1254/89, (EHS) č. 2247/89, (EHS) č. 2055/93, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 2596/97, (ES) č. 1182/2005 a (ES) č. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reforma za účelem kontroly stavu z let 2008–2009) bylo proto rozhodnuto, že je nezbytné zvyšovat kvóty postupně, aby se zajistil hladký průběh postupného ukončení režimu kvót na mléko do roku 2015.

(2) V období let 2007 až 2009 došlo na trzích mléka a mléčných výrobků k výjimečnému vývoji, jehož konečným důsledkem bylo zhroutení cen na přelomu let 2008 a 2009. Nejprve přinesly zvláště nepříznivé povětrnostní podmínky v Oceánii výrazný pokles dodávek, což způsobilo rychlý a výrazný růst cen. Přestože se světové dodávky začaly obnovovat a ceny se začaly vracet k běžnějším cenovým hladinám, následná finanční a hospodářská krize měla negativní dopad na producenty mléka v Unii, neboť zhoršovala cenovou nestálost. V důsledku vyšších komoditních cen došlo k výraznému zvýšení cen krmiva a dalších vstupních nákladů včetně energií. Následný celosvětový pokles poptávky, a to i v Unii, který zasáhl i mléko a mléčné výrobky, vedl při zachování stabilní produkce v Unii ke zhroutení cen v Unii až na spodní úroveň záchranné sítě. Tento prudký pokles komoditních cen mléka a mléčných výrobků se však úplně neodrazil v nižších cenách mléka a mléčných výrobků na spotřebitelské úrovni, což mělo ve většině zemí a u většiny produktů v odvětví mléka a mléčných výrobků za následek zvýšení hrubého ziskového rozpětí navazujících odvětví, zamezilo přízpůsobení poptávky po těchto výrobcích nízkým komoditním cenám, zpomalilo zotavení cen a zhoršilo dopad nízkých cen na producenty mléka, což v mnohých případech vážně ohrožuje jejich rentabilitu.

(3) V říjnu 2009 byla v reakci na tuto obtížnou situaci na trhu s mlékem zřízena skupina odborníků na vysoké úrovni pro mléko (dále jen „skupina“) se záměrem projednávat středně a dlouhodobá opatření pro odvětví mléka a mléčných výrobků, která by v kontextu ukončení kvót na mléko v roce 2015 přispěla ke stabilizaci trhu a příjmů producentů mléka a k posílení transparentnosti v odvětví.

(4) Skupina obdržela ústní a písemné připomínky od hlavních evropských skupin zúčastněných stran v dodavatelském řetězci mléka, které reprezentují zemědělce, zpracovatele mléka, obchodníky s mlékem, maloobchodníky a spotřebitele. Skupina dále obdržela příspěvky od pozvaných vědeckých odborníků, zástupců třetích zemí, národních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže a útvarů Komise. Konference zúčastněných stran v odvětví mléka se konala dne 26. března 2010 a příležitost vyjádřit své stanovisko na ní dostal velký počet subjektů podílejících se na dodavatelském řetězci. Dne 15. června 2010 skupina předložila svou zprávu. Zpráva obsahovala analýzu současné situace v odvětví mléka a řadu doporučení, jež se zaměřovala na smluvní vztahy, vyjednávací sílu producentů, mezioborové organizace, transparentnost (včetně dalšího rozvoje evropského nástroje pro sledování cen potravin), opatření na trhu a termínové obchody, tržní standardy a označování původu a inovace a výzkum. Jako první krok se toto nařízení zaměřuje na řešení první z těchto čtyř otázek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 110.

⁽²⁾ Úř. věst. C 192, 1.7.2011, s. 36.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. února 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2012.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 1.

- (5) Skupina uvedla, že odvětví výroby a zpracování mléka jsou v jednotlivých členských státech velmi rozdílná. V jednotlivých členských státech dále panuje velmi nestálá situace, pokud jde o subjekty a typy subjektů. Nicméně soustředěnost dodávek je v mnoha případech nízká, což způsobuje nerovnováhu vyjednávací síly v dodavatelském řetězci mezi zemědělci a mlékárnami. Tato nerovnováha může vést k nekalým obchodním praktikám; především se může stát, že zemědělci v okamžiku dodávky neví, jakou cenu za své mléko dostanou, protože cenu mlékárny často stanovují mnohem později na základě získané přidané hodnoty, což často probíhá zcela mimo kontrolu zemědělců.
- (6) Existuje tudíž problém přenosu cen v řetězci, zejména u výstupních cen zemědělské produkce, jejichž úroveň se obvykle nevyvíjí v souladu se stoupajícími výrobními náklady. V průběhu roku 2009 se dodávka mléka dostatečně rychle nepřizpůsobila nižší poptávce. Naopak v některých členských státech s velkým objemem produkce došlo ve skutečnosti k situaci, kdy zemědělci v reakci na nižší ceny produkovali více mléka než v předchozím roce. Přidaná hodnota v řetězci se začala výrazněji soustředit v navazujících odvětvích, zejména u mlékáren a v maloobchodě u konečné ceny pro spotřebitele, která však neodráží cenu zaplacenou producentům mléka. Všechny strany zapojené do dodavatelského řetězce mléka včetně odvětví distribuce by měly být vybízeny ke spolupráci s cílem odstranit tuto nevyváženost.
- (7) Objem mléka, který má být mlékárnám dodán během sezóny, není vždy dobře naplánován. I u mlékárenských družstev, která jsou vlastněna zemědělci, vlastní zpracovatelská zařízení a zpracovávají 58 % syrového mléka Unie, může dojít k nezdaru při přizpůsobení nabídky poptávce: zemědělci mají povinnost dodávat všechno své mléko do svého družstva a družstvo je povinno veškeré toto mléko přijmout.
- (8) Používání vzorových písemných smluv, které se uzavírají před dodávkou a obsahují základní prvky, není rozšířeno. Tyto smlouvy by však mohly pomoci posílit odpovědnost subjektů dodavatelského řetězce v odvětví mléka a mléčných výrobků a zvýšit vědomí o potřebě lépe reagovat na tržní signály, s cílem zlepšit přenos cen a přizpůsobit nabídku poptávce, a zároveň jim pomoci vyvarovat se určitých nekalých obchodních praktik.
- (9) Při absenci právních předpisů Unie pro takovéto smlouvy mohou členské státy stanovit povinnost používat tyto smlouvy v rámci vlastních systémů smluvního práva, pokud při tom bude dodržováno právo Unie, zejména zajištění správného fungování vnitřního trhu a společné organizace trhů. Vzhledem k rozdílnosti situací, které v rámci Unie existují v souvislosti se smluvním právem, by se v zájmu subsidiarity mělo takové rozhodnutí ponechat na členských státech. Pro všechny dodávky syrového mléka na daném území by měly platit rovné podmínky. Pokud se tedy některý členský stát rozhodne, že každá dodávka syrového mléka od zemědělce ke zpracovateli na jeho území musí být předmětem písemné smlouvy mezi oběma stranami, měla by se tato povinnost vztahovat i na dodávky syrového mléka z jiných členských států, nikoli však nezbytně na dodávky do jiných členských států. V souladu se zásadou subsidiarity by se mělo ponechat na rozhodnutí členských států, zda stanoví, že by první odběratel měl zemědělci předložit písemnou nabídku takové smlouvy.
- (10) Vzhledem k potřebě stanovit vhodné minimální požadavky pro tyto smlouvy a zajistit řádné fungování vnitřního trhu a společné organizace trhu by se však měly na úrovni Unie stanovit určité základní podmínky pro používání těchto smluv. Všechny tyto základní podmínky by však měly být volně sjednány. Nicméně pokud se některé členské státy, v nichž je vcelku rozšířeno používání velmi krátkodobých smluv, rozhodnou posílit stabilitu trhu s mlékem nebo odbyt pro producenty mléka, měly by mít možnost stanovit minimální dobu trvání takovýchto smluv nebo nabídek. Tato minimální doba trvání by se však měla vztahovat pouze na smlouvy mezi prvním odběratelem a producenty mléka nebo na nabídky učiněné prvním odběratelem producentům mléka. Navíc by neměla narušovat řádné fungování vnitřního trhu a producenti mléka by měli mít možnost minimální dobu trvání smluv nevyužít nebo ji odmítnout. Pokud jde o základní podmínky, je důležité, aby cena splatná za dodávku mohla být stanovena ve smlouvě podle rozhodnutí smluvních stran buď jako pevná cena, nebo jako cena proměnlivá na základě stanovených faktorů, jako je objem a kvalita nebo složení dodávaného syrového mléka, aniž by byla vyloučena možnost kombinace pevné ceny za určitý objem a proměnlivé ceny za dodatečný objem syrového mléka dodaného v rámci jedné smlouvy.
- (11) V zájmu jednoduchosti by se povinnost používat písemnou smlouvu neměla vztahovat na mlékárenská družstva, která mají ve svých stanovách nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov ustanovení s podobným účinkem jako základní podmínky pro smlouvy stanovené v tomto nařízení.
- (12) V zájmu posílení účinnosti výše uvedeného systému založeného na smlouvách, kdy prostředníci shromažďují mléko od zemědělců, aby jej dodali zpracovatelům, by členské státy měly mít možnost uplatňovat uvedený systém i na tyto prostředníky.

- (13) Ustanovení článku 42 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouvy o fungování EU) stanoví, že pravidla Unie pro hospodářskou soutěž se vztahují na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, který vymezí Evropský parlament a Rada podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, jež se týká přijetí společné organizace zemědělských trhů.
- (14) S cílem zajistit rentabilní rozvoj výroby a tím přiměřenou životní úroveň producentů mléka by se měla posílit jejich vyjednávací síla vůči zpracovatelům mléka, výsledkem čehož by mělo být přiměřenější rozdělování přidané hodnoty v dodavatelském řetězci. Pro realizaci těchto cílů společné zemědělské politiky je zapotřebí přijmout ustanovení podle článku 42 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, jímž se organizacím producentů složeným pouze z producentů mléka nebo jejich sdružení umožní společně vyjednávat s mlékárnou o smluvních podmínkách včetně ceny pro veškerou produkci jejich členů nebo její část. Toto ustanovení by se však mělo vztahovat pouze na organizace producentů, které požádaly o uznání a byly uznány podle článku 122 nařízení (ES) č. 1234/2007. Kromě toho by se uvedené ustanovení nemělo vztahovat na uznané organizace producentů, včetně družstev, které zpracovávají veškeré syrové mléko od svých členů, jelikož nedodávají syrové mléko dalším zpracovatelům. Dále je třeba stávajícím organizacím producentů uznaným podle vnitrostátních právních předpisů poskytnout možnost, aby byly de facto uznány v rámci tohoto nařízení.
- (15) Aby nebylo ohroženo účinné fungování družstev, a v zájmu transparentnosti, mělo by být upřesněno, že pokud členství v družstvu zemědělce zavazuje k tomu, aby veškerou svou produkci mléka nebo její část dodával jako syrové mléko za podmínek stanovených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov, nelze o těchto podmínkách jednat prostřednictvím organizace producentů.
- (16) Pro zachování účinné hospodářské soutěže na trhu s mlékem by se na tuto možnost měly navíc vztahovat přiměřené limity vyjádřené v procentech produkce Unie a produkce členského státu, který je předmětem těchto jednání. Limit vyjádřený v procentech vnitrostátní produkce by se měl v první řadě použít pro objem syrového mléka vyprodukovaného v členském státě produkce nebo v každém z členských států produkce. Tytéž procentní limity by se měly rovněž použít pro objem syrového mléka dodaného konkrétnímu členskému státu určení.
- (17) S ohledem na význam chráněného označení původu (CHOP) nebo chráněného zeměpisného označení (CHZO) zejména pro zranitelné venkovské oblasti a s cílem zajistit přidanou hodnotu a zachovat kvalitu zejména sýrů, na něž se vztahuje CHOP nebo CHZO, a v rámci ukončování režimu kvót na mléko by členské státy měly mít možnost uplatňovat pravidla pro regulaci nabídky těchto sýrů produkovaných v definovaných zeměpisných oblastech. Pravidla by se měla vztahovat na veškerou produkci dotyčných sýrů a měla by o ně požádat mezioborová organizace, organizace producentů nebo skupina ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾. Tuto žádost by měla podporovat velká většina producentů mléka představující velkou většinu objemu mléka používaného pro dotyčný sýr, a v případě mezioborových organizací a skupin velká většina producentů sýrů představujících velkou většinu produkce uvedeného sýru. Pravidla by navíc měla podléhat přísným podmínkám, zejména proto, aby nebylo narušeno obchodování s danými produkty na ostatních trzích a aby byla chráněna práva menšiny. Členské státy by měly přijatá pravidla okamžitě zveřejnit a informovat o nich Komisi, zajistit jejich pravidelné kontroly a v případě jejich nedodržování pravidla zrušit.
- (18) Pro mezioborové organizace v některých odvětvích byla zavedena pravidla na úrovni Unie. Tyto organizace mohou hrát významnou úlohu při zajišťování dialogu mezi subjekty dodavatelského řetězce a při podpoře osvědčených postupů a transparentnosti trhu. Tato pravidla by se měla také uplatňovat na odvětví mléka a mléčných výrobků společně s ustanoveními, která objasňují postavení těchto organizací podle právních předpisů týkajících se hospodářské soutěže, za předpokladu, že činnost uvedených organizací nenarušuje hospodářskou soutěž nebo vnitřní trh nebo neovlivňuje správné fungování společné organizace zemědělských trhů. Členské státy by měly všechny příslušné subjekty vybízet k zapojení do mezioborových organizací.
- (19) Za účelem sledování vývoje trhu Komise potřebuje včasné údaje o objemu dodávek syrového mléka. Proto je třeba zajistit, aby první odběratel poskytoval tyto informace členským státům pravidelně a aby členské státy o nich informovaly Komisi.
- (20) Komise také potřebuje oznámení od členských států týkající se smluvních jednání, uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací, jakož i smluvních vztahů v odvětví mléka a mléčných výrobků, za účelem sledování a analýzy uplatňování

(¹) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

tohoto nařízení, zejména s ohledem na přípravu zpráv o vývoji na trhu s mlékem, které má Komise předkládat Evropskému parlamentu a Radě.

- (21) Opatření uvedená v tomto nařízení jsou opodstatněná současnými hospodářskými okolnostmi na trhu s mlékem a strukturou dodavatelského řetězce. Měla by se proto uplatňovat po dostatečně dlouhou dobu, aby se projevila v co největší míře. Vzhledem ke svému dalekosáhlému charakteru by však měla být dočasná a měla by podléhat přezkoumání s cílem posoudit jejich funkčnost a potřebu prodloužení platnosti. Tím by se měly zabývat dvě zprávy Komise o vývoji trhu s mlékem, které by měly obsahovat zejména možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné produkci, přičemž první z nich má být předložena do 30. června 2014 a druhá do 31. prosince 2018.
- (22) Hospodářství některých znevýhodněných regionů v Unii je velmi závislé na produkci mléka. Kvůli zvláštním charakteristikám těchto regionů je třeba přizpůsobit obecné politiky tak, aby lépe naplňovaly jejich potřeby. Společná zemědělská politika již obsahuje specifická opatření pro tyto znevýhodněné regiony. Dodatečná opatření dané politiky stanovená v tomto nařízení mohou přispět k silnějšímu postavení producentů mléka v uvedených regionech. Tyto dopady by však měly být zhodnoceny ve výše uvedených zprávách, na základě kterých by Komise v případě potřeby měla předložit návrhy Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Za účelem zajistit, že cíle a povinnosti organizací producentů a sdružení organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků budou jasně stanoveny, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podmínky pro uznávání nadnárodních organizací producentů a nadnárodních sdružení organizací producentů, pravidla pro jejich zřizování a podmínky pro administrativní pomoc v případě nadnárodní spolupráce a pro výpočet objemu syrového mléka, na něž se vztahují jednání organizace producentů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (24) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Prováděcí pravomoci týkající se provádění podmínek pro uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací, oznámení těchto organizací ohledně objemu syrového mléka, na který se jednání vztahuje, oznámení, která mají členské státy podávat Komisi ohledně těchto organizací a pravidel pro regulaci nabídky sýrů, které užívají CHOP nebo CHZO, podrobných pravidel o dohodách, rozhodnutích a jednáních ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků, obsahu, formátu a časového rozvrhu povinných prohlášení v tomto odvětví, některých aspektů

smluv o dodávkách syrového mléka zemědělci a oznámení Komisi o rozhodnutích přijatých členskými státy v tomto ohledu by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.

- (25) S ohledem na pravomoci Komise týkající se politiky Unie v oblasti hospodářské soutěže a vzhledem ke zvláštní povaze těchto aktů by Komise měla rozhodnout, aniž by uplatnila nařízení (EU) č. 182/2011, zda některé dohody a jednání ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků neporušují pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže, zda se mohou konat jednání organizace producentů týkající se více než jednoho členského státu a zda by neměla být zrušena některá pravidla stanovená členskými státy k regulaci nabídky těchto sýrů, které užívají CHOP nebo CHZO.
- (26) Nařízení (ES) č. 1234/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 1234/2007

Nařízení (ES) č. 1234/2007 se mění takto:

- 1) V prvním pododstavci článku 122 v písm. a) se za bod iii) vkládá nový bod, který zní:
- „iiiia) mléka a mléčných výrobků.“
- 2) V článku 123 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „4. Členské státy mohou uznat rovněž mezioborové organizace, které:
- a) formálně požádaly o uznání a sdružují zástupce hospodářských činností souvisejících s produkcí syrového mléka alespoň v jedné z těchto fází dodavatelského řetězce: zpracování produktů v odvětví mléka a mléčných výrobků nebo obchod s nimi, včetně jejich distribuce;
- b) vznikly z podnětu všech nebo některých zástupců uvedených v písmenu a);

(1) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) vykonávají v jednom nebo více regionech Unie jednu nebo více z následujících činností a zohledňují přitom zájmy členů uvedených mezioborových organizací a spotřebitelů:

- i) zlepšení znalosti a transparentnosti produkce a trhu, včetně zveřejňování statistických údajů o cenách, objemech a dobách trvání dříve uzavřených smluv na dodávku syrového mléka a poskytování analýz možného budoucího rozvoje trhu na regionální, vnitrostátní a mezinárodní úrovni,
- ii) přispívání k lepší koordinaci uvádění produktů odvětví mléka a mléčných výrobků na trh, zejména prostřednictvím výzkumu nebo studií trhu,
- iii) podpora spotřeby a poskytování informací o mléku a mléčných výrobcích na vnitřních i vnějších trzích,
- iv) průzkum potenciálních vývozních trhů,
- v) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie pro prodej syrového mléka odběratelům a/nebo nabídku zpracovaných produktů distributorům a maloobchodům, při zohlednění potřeby dosáhnout spravedlivých a konkurenceschopných podmínek a zabránit narušení trhu,
- vi) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného ke změně zaměření produkce na produkty lépe vyhovující požadavkům trhu a chuti a očekáváním spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost produktů a ochranu životního prostředí,
- vii) udržování a rozvoj produkčního potenciálu odvětví mléka mimo jiné prostřednictvím podpory inovace a programů aplikovaného výzkumu a vývoje s cílem plně využít potenciálu mléka a mléčných výrobků, zejména proto, aby byly vytvářeny výrobky s přidanou hodnotou, které budou atraktivnější pro spotřebitele,
- viii) hledání postupů omezujících používání veterinárních léčiv, zlepšení řízení jiných vstupů a zvýšení bezpečnosti potravin a zdraví zvířat,
- ix) vyvíjení metod a nástrojů ke zlepšování jakosti výrobku ve všech fázích produkce a uvádění na trh,
- x) využívání možností ekologického zemědělství a ochrana a podpora tohoto zemědělství, jakož i produkce výrobků s označením původu, značkami jakosti a zeměpisnými označeními a
- xi) propagace integrované produkce nebo jiných metod produkce šetrných k životnímu prostředí.“

3) V části II hlavě II kapitole II se vkládá nový oddíl, který zní:

„Oddíl IIA

Pravidla týkající se organizací producentů a mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

Článek 126a

Uznávání organizací producentů a jejich sdružení v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy uznají za organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků veškeré právnické osoby či jednoznačně vymezené části právnických osob, jež o uznání žádají, pokud:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 122 prvním pododstavci písm. b) a c);
- b) mají minimální počet členů nebo disponují minimálním objemem tržní produkce, který stanoví daný členský stát, v oblasti, v níž vyvíjejí činnost;
- c) existují dostatečné důkazy o řádném výkonu jejich činnosti jak z časového hlediska, tak z hlediska efektivity a koncentrace nabídky;
- d) mají stanovy, jež jsou v souladu s ustanoveními písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou při posuzování žádosti uznané sdružení uznaných organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, pokud má příslušný členský stát za to, že sdružení je schopné skutečně vykonávat kteroukoli z činností uznané organizace producentů a splňuje podmínky stanovené v odstavci 1.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že organizace producentů, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátního práva a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se považují za uznané organizace producentů podle čl. 122 odst. 1 písm. a) bodu iii).

Organizace producentů, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátního práva a které nesplňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, mohou i nadále vykonávat své činnosti podle vnitrostátních právních předpisů do 3. října 2012.

4. Členské státy:

- a) rozhodují o uznání organizace producentů do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;

- b) provádí v pravidelných intervalech, jež samy určí, kontroly ve snaze ujistit se, že uznané organizace producentů a sdružení organizací producentů dodržují ustanovení této kapitoly;
- c) v případě, že zjistí nedodržování či nesrovnalosti při provádění opatření stanovených v této kapitole, uloží těmto organizacím a sdružením stanovené sankce a případně rozhodnou o zrušení uznání;
- d) každoročně do 31. března oznamují Komisi všechna rozhodnutí o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Článek 126b

Uznávání mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace v odvětví mléka a mléčných výrobků, za předpokladu, že uvedené organizace:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 123 odst. 4;
- b) provádějí svou činnost v jednom nebo více regionech daného území;
- c) představují významnou část hospodářských činností uvedených v čl. 123 odst. 4 písm. a);
- d) nejsou samy zapojeny do produkce, zpracovávání nebo obchodování v odvětví mléka a mléčných výrobků.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že mezioborové organizace, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1, se považují za uznané mezioborové organizace podle čl. 123 odst. 4.

3. Pokud členské státy využijí možnosti uznat mezioborové organizace v souladu s odstavcem 1 nebo 2:

- a) rozhodnou o uznání mezioborové organizace do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;
- b) provádějí kontroly v intervalech, jež samy určí, ve snaze prověřit, zda uznané mezioborové organizace dodržují podmínky, jimiž se řídí jejich uznávání;
- c) v případě, že zjistí nedodržování či nesrovnalosti při provádění opatření stanovených v tomto nařízení, uloží těmto organizacím stanovené sankce a případně rozhodnou o odebrání uznání;
- d) odeberou uznání, pokud:

- i) již nejsou plněny požadavky a podmínky pro uznání stanovené v tomto článku,
- ii) se mezioborové organizace účastní dohod, rozhodnutí či jednání ve vzájemné shodě uvedených v čl. 177a odst. 4, aniž jsou dotčeny jakékoli další sankce ukládané v souladu s vnitrostátním právem,
- iii) mezioborová organizace neplní oznamovací povinnost uvedenou v čl. 177a odst. 2;
- e) každoročně do 31. března informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání přijatých v předchozím kalendářním roce.

Článek 126c

Smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, která je uznána podle článku 122, může jednat jménem svých členů zemědělců, pokud jde o jejich veškerou společnou produkci nebo její část, o smlouvách na dodávky syrového mléka od zemědělců zpracovatelům syrového mléka nebo odběratelům ve smyslu čl. 185f odst. 1 druhého pododstavce.

2. Jednání organizace producentů mohou probíhat:

- a) ať došlo k převodu vlastnictví syrového mléka od zemědělců na organizaci producentů, či nikoli;
- b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o společnou produkci některých nebo všech zemědělských členů, či nikoli;
- c) pokud pro danou organizaci producentů:
  - i) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají, nepřekračuje 3,5 % celkové produkce v Unii, a
  - ii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a který je vyprodukovan v kterémkoli členském státě, nepřekračuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu, a
  - iii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a které je dodáváno v kterémkoli členském státě, nepřekračuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu;
- d) pokud dotyční zemědělci nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem. Členské státy se však mohou od této podmínky odchýlit v řádně odůvodněných případech, kdy zemědělci mají dvě různé produkční jednotky nacházející se v odlišných zeměpisných oblastech;

- e) pokud se na syrové mléko nevztahuje povinnost vyplývající z členství zemědělců v družstvu, které jej zavazuje k tomu, aby syrové mléko dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov; a
- f) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu nebo členských států, ve kterých působí, o objemu syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají.

3. Odchylně od odst. 2 písm. c) bodů ii) a iii) se jednání organizace producentů může uskutečnit podle odstavce 1, pokud se v případě uvedené organizace producentů jednání týká objemu syrového mléka, který je produkován nebo dodáván v členském státě, jehož celková roční produkce syrového mléka nedosahuje 500 000 tun, a tento objem nepřesahuje 45 % celkové vnitrostátní produkce dotyčného členského státu.

4. Pro účely tohoto článku se každým odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení organizací producentů.

5. Pro účely odst. 2 písm. c) a odst. 3 Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní množství produkce syrového mléka v Unii a členských státech, přičemž využije nejaktuálnější informace, které má k dispozici.

6. Odchylně od odst. 2 písm. c) a odstavce 3 může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený v druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyly překročeny limity stanovené ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by buď měla být opakována, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže nebo aby se předešlo vážné újmě pro malé a střední podniky zpracovávající syrové mléko na jeho území.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2. V ostatních případech uvedené rozhodnutí přijímá vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týkají.

Rozhodnutí uvedená v prvním a druhém pododstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení příslušným podnikům.

7. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž“ orgán uvedený v článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 101 a 102 Smlouvy (*);

b) „malým a středním podnikem“ mikropodnik, malý nebo střední podnik ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (**).

8. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. f) a odstavce 6.

Článek 126d

Regulace nabídky sýrů, které užívají chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení

1. Na žádost organizace producentů uznané podle čl. 122 prvního pododstavce písm. a), mezioborové organizace uznané podle čl. 123 odst. 4 nebo skupiny subjektů uvedených v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 510/2006, mohou členské státy na omezené období stanovit závazná pravidla pro regulaci nabídky sýrů, které užívají chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 510/2006.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 jsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 a podléhají předchozí dohodě mezi stranami v dotyčné zeměpisné oblasti podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006. Taková dohoda je uzavřena mezi nejméně dvěma třetinami producentů mléka nebo jejich zástupců, kteří zastupují producenty nejméně dvou třetin syrového mléka používaného pro produkci sýru uvedeného v odstavci 1 a případně nejméně dvě třetiny producentů tohoto sýru, kteří produkuje nejméně dvě třetiny z celkové produkce tohoto sýru v zeměpisné oblasti podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006.

3. Za účelem odstavce 1, je v případě sýru, který užívá chráněné zeměpisné označení, zeměpisná oblast původu syrového mléka uvedená ve specifikaci produktů pro daný sýr totožná se zeměpisnou oblastí podle čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 510/2006 týkající se tohoto sýra.

4. Pravidla uvedená v odstavci 1:

a) se vztahují pouze na regulaci nabídky daného produktu a jejich cílem je přizpůsobit nabídku tohoto sýru poptávce;

b) platí pouze pro dotyčný výrobek;

c) mohou být závazná na období maximálně tří let a poté obnovena na základě nové žádosti v souladu s odstavcem 1;

d) nesmí poškodit obchod s jinými výrobky, než jsou ty, na něž se vztahují pravidla uvedená v odstavci 1;

e) nesmí se týkat transakcí provedených po prvním uvedení dotyčného sýru na trh;

- f) nesmí umožnit pevné stanovení cen, ani pokud by ceny byly stanoveny orientačně či jako ceny doporučené;
- g) nesmí vést k tomu, že nadměrný podíl dotyčného produktu nebude k dispozici, ačkoli by jinak k dispozici byl;
- h) nesmí vést k diskriminaci, vytvořit překážky pro nové subjekty na trhu ani negativně ovlivnit drobné výrobce;
- i) přispívají k zachování jakosti nebo k rozvoji dotyčného produktu;
- j) nedotýkají se článku 126c.

5. Pravidla uvedená v odstavci 1 se zveřejní v úředním tisku dotyčného členského státu.

6. Členské státy provádí kontroly k zajištění toho, že podmínky stanovené v odstavci 4 jsou splněny, a v případě, že příslušné vnitrostátní orgány zjistí, že tyto podmínky dodržovány nejsou, zruší pravidla uvedená v odstavci 1.

7. Členské státy neprodleně oznámí Komisi pravidla, která přijaly podle odstavce 1. Komise o oznámeních týkajících se těchto pravidel informuje členské státy.

8. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů kdykoli rozhodnout, že členský stát musí zrušit pravidla, jež stanovil podle odstavce 1, pokud Komise zjistí, že tato pravidla nejsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 nebo na významné části vnitřního trhu vylučují či narušují hospodářskou soutěž nebo že ohrožují volný obchod či dosažení cílů článku 39 Smlouvy o fungování EU. Tyto prováděcí akty se přijímají bez uplatnění postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo v čl. 196b odst. 2.

Článek 126e

Pravomoci Komise týkající se organizací producentů a mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Aby se zajistily jasně definované cíle a povinnosti organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků a jejich sdružení, a přispělo se tak k efektivitě činnosti těchto organizací bez uložení nepřiměřené zátěže, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 196a, které stanoví:

- a) podmínky pro uznávání nadnárodních organizací producentů a nadnárodních sdružení organizací producentů;
- b) pravidla týkající se zavádění administrativní pomoci příslušným orgánům a podmínky, za nichž je jim třeba tuto pomoc v případě nadnárodní spolupráce poskytnout;

c) dodatečná pravidla pro výpočet objemu syrového mléka, na který se vztahují jednání uvedená v čl. 126c odst. 2 písm. c) a odst. 3.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla nezbytná pro:

- a) provádění podmínek pro uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací stanovených v článcích 126a a 126b;
- b) oznámení podle článku 126c odst. 2 písm.f);
- c) oznámení členských států Komisi v souladu s čl. 126a odst. 4 písm. d), čl. 126b odst. 3 písm. e), čl. 126c odst. 8 a čl. 126d odst. 7;
- d) postupy týkající se administrativní pomoci v případě nadnárodní spolupráce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.

(*) Úř. věst, L 1, 4.1.2003, s. 1. Pozn.: Název nařízení (ES) č. 1/2003 byl upraven s ohledem na přečíslování článků Smlouvy o založení Evropského společenství v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; původní odkaz zněl na článek 81 a 82 Smlouvy.

(**) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.“

4) V článku 175 se slova „s výhradou článků 176 až 177 tohoto nařízení“ nahrazují slovy „s výhradou článků 176 až 177a tohoto nařízení“.

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 177a

Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nepoužijí na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uznaných mezioborových organizací, jejichž účelem je provádění činností podle čl. 123 odst. 4 písm. c) tohoto nařízení.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, pokud:

- a) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě byly oznámeny Komisi a
- b) Komise ve lhůtě tří měsíců po obdržení všech požadovaných údajů bez uplatnění postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2 neshledala, že uvedené dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě jsou neslučitelné s pravidly Unie.

3. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě nesmějí nabýt účinnosti před koncem lhůty uvedené v odst. 2 písm. b).

4. Za neslučitelné s pravidly Unie jsou vždy prohlášeny dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které:

- a) mohou vést k jakékoli formě rozdělení trhů uvnitř Unie;
- b) mohou ovlivnit řádné fungování organizace trhu;
- c) mohou způsobit narušení hospodářské soutěže a které nemají zásadní význam pro dosažení cílů společné zemědělské politiky sledovaných činností mezioborové organizace;
- d) zahrnují určování cen;
- e) mohou vést k diskriminaci nebo vyloučit hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.

5. Zjistí-li Komise po uplynutí lhůty podle odst. 2 písm. b), že podmínky pro použití odstavce 1 nejsou splněny, bez použití postupu uvedeného v čl. 195 odst. 2 nebo čl. 196b odst. 2 rozhodne, že se na dotyčnou dohodu, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě použije čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Uvedené rozhodnutí Komise se nepoužije dříve než v den jeho oznámení dotyčné mezioborové organizaci, ledaže tato mezioborová organizace poskytla nesprávné údaje nebo zneužila výjimky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

6. V případě víceletých dohod platí oznámení za první rok i pro následující roky dohody. V takovém případě však může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu kdykoliv vydat rozhodnutí o neslučitelnosti.

7. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření nezbytná pro jednotné uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.“

6) Článek 184 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6) Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2010 a do 31. prosince 2012 o vývoji situace na trhu a následných podmínkách pro hladké postupné ukončení režimu kvót na mléko, v případě potřeby doplněnou vhodnými návrhy.“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„9) Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2014 a do 31. prosince 2018 o vývoji situace na trhu v odvětví mléka a mléčných výrobků, a především o fungování čl. 122 prvního pododstavce písm. a) bodu iii), čl. 123 odst. 4 a článků 126c, 126d, 177a, 185e a 185f, hodnotící zejména dopady na

producenty mléka a produkci mléka ve znevýhodněných regionech v souvislosti s obecným cílem zachovat produkci v těchto regionech a zahrnující možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné produkci, spolu s případnými vhodnými návrhy.“

7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 185e

Povinné výkazy v odvětví mléka a mléčných výrobků

Od 1. dubna 2015 vykazují první kupci syrového mléka příslušnému vnitrostátnímu orgánu množství syrového mléka, které jim bylo každý měsíc dodáno.

Pro účely tohoto článku a článku 185f se „první kupcem“ rozumí podnik nebo skupina, která kupuje mléko od producentů, s cílem:

- a) jeho odběru, balení, skladování, chlazení nebo zpracování, včetně smluvního provádění této činnosti;
- b) jeho prodeje jednomu nebo více podnikům, které ošetřují nebo zpracovávají mléko či jiné mléčné výrobky.

Členské státy oznámí Komisi množství syrového mléka podle prvního pododstavce.

Komise může přijmout prováděcí akty stanovující pravidla pro obsah, formát a časový rozvrh těchto výkazů a opatření týkajících se oznámení, jež mají členské státy podávat v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.

Článek 185f

Smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Pokud se členský stát rozhodne, že každá dodávka syrového mléka na jeho území od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podložena písemnou smlouvou mezi stranami nebo se rozhodne, že první kupci musí učinit písemný návrh na uzavření smlouvy o dodávkách syrového mléka od zemědělců, tato smlouva nebo nabídka smlouvy se řídí podmínkami stanovenými v odstavci 2.

Pokud se členský stát rozhodne, že dodávky syrového mléka od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podloženy písemnou smlouvou mezi stranami, rozhodne také, která fáze dodávky musí být touto smlouvou mezi stranami podložena, pokud je dodávka syrového mléka prováděna prostřednictvím jednoho nebo více odběratelů. Pro účely tohoto článku se „odběratelem“ rozumí podnik, který převáží syrové mléko od zemědělce nebo jiného odběratele ke zpracovateli syrového mléka nebo k jinému odběrateli, přičemž vlastnictví mléka je v každém případě převáděno.

2. Smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy:

- a) se uzavře před dodávkou;
- b) je v písemné formě a
- c) obsahuje zejména tyto náležitosti:
  - i) cenu splatnou za dodávku, která je:
    - stálá a stanovená ve smlouvě, nebo
    - je vypočtena kombinací různých faktorů stanovených ve smlouvě, jež mohou zahrnovat tržní ukazatele odrážející změny v tržních podmínkách, dodaný objem a kvalitu nebo složení dodaného syrového mléka,
  - ii) objem syrového mléka, který může být nebo bude dodán, a časový rozvrh těchto dodávek,
  - iii) dobu trvání smlouvy, která může být buď na dobu určitou, nebo neurčitou s ustanoveními pro ukončení smlouvy,
  - iv) podrobné údaje o dobách splatnosti a postupech,
  - v) opatření týkající se odběru či dodávání syrového mléka,
  - vi) pravidla použitelná v případě vyšší moci.

3. Odchylně od odstavce 1 se smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy nevyžaduje, pokud syrové mléko dodává zemědělec družstvu, jehož je členem, jestliže stanovy družstva nebo pravidla a rozhodnutí stanovená v rámci nebo podle těchto stanov obsahují ustanovení mající podobné účinky jako ustanovení uvedená v odst. 2 písm. a), b) a c).

4. Všechny prvky smluv o dodávkách syrového mléka uzavřených zemědělci, odběrateli nebo zpracovateli syrového mléka, včetně prvků uvedených v odst. 2 písm. c), jsou volně sjednány mezi stranami.

Odchylně od prvního pododstavce:

- i) pokud se členský stát rozhodne, že uzavírání písemných smluv na dodávky syrového mléka bude povinné v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, může stanovit minimální dobu trvání, která se uplatní pouze na písemné smlouvy mezi zemědělcem a prvním kupcem syrového mléka. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu, nebo
- ii) pokud se členský stát rozhodne, že první kupce syrového mléka musí zemědělci učinit písemný návrh na uzavření smlouvy v souladu s odstavcem 1, může stanovit, že návrh musí obsahovat minimální dobu trvání smlouvy, jak za tímto účelem stanoví vnitrostátní právní předpisy. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu.

Druhým pododstavcem není dotčeno právo zemědělce tuto minimální dobu trvání odmítnout, pokud tak učiní písemně. V takovém případě mohou strany volně sjednat všechny náležitosti smlouvy, včetně náležitostí uvedených v odst. 2 písm. c).

5. Členské státy, které využívají možností uvedených v tomto článku, informují Komisi o způsobu jejich uplatňování.

6. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující opatření nezbytná pro jednotné uplatňování odst. 2 písm. a) a b) a odstavce 3 tohoto článku a opatření týkající se oznámení, která musí členské státy vydávat v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 196b odst. 2.“

8) V části VII kapitole I se doplňují články, které znějí:

„Článek 196a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 126e odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let od dne 2. dubna 2012. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedená v čl. 126e odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 126e odst. 1 vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 196b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor, který bude nazýván výborem pro společnou organizaci zemědělských trhů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského

parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

9) V článku 204 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků, použijí se čl. 122 první pododstavec písm. a) bod iii), čl.

123 odst. 4 a články 126a, 126b, 126e, 177a od dne 2. dubna 2012 do 30. června 2020 a články 126c, 126d, 185e a 185f se použijí od dne 3. října 2012 do 30. června 2020.“

Článek 2

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne dne 2. dubna 2012.

Články 126c, 126d, 185e a 185f nařízení (ES) č. 1234/2007, vložené tímto nařízením, se použijí ode dne 3. října 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

OPRAVY**Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě**

(Úřední věstník Evropské unie L 65 ze dne 11. března 2011)

Strana 6, čl. 7 odst. 2 první věta

místo: „V okamžiku registrace navrhované občanské iniciativy musí nejméně v jedné čtvrtině členských států počet podepsaných osob dosáhnout alespoň minimálního počtu občanů stanoveného v příloze I.“;

má být: „Nejméně v jedné čtvrtině členských států musí počet podepsaných osob dosáhnout alespoň minimálního počtu občanů stanoveného v příloze I k okamžiku registrace navrhované občanské iniciativy.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS